

DRAUGAS

PERIODICALS
August 24,
Vol. LXXXIX

THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

PENKTADIENIS - FRIDAY, RUGPJŪČIO - AUGUST 24, 2001

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 08/23/01

UŽSIENIO LIETUVIŲ DIENRAŠTIS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629

TEL: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • DRAUGAS@EARTHLINK.NET

WWW.DRAUGAS.ORG

Nr. 165

Kaina 50 c.

Maskva Lietuvoje ieško

sovietų kariuomenės dezertyrų

Vilnius, rugpjūčio 23 d. (BNS) — Prieš 11 metų savavališkai iš sovietų kariuomenės pasitraukusių 31 metų panevėžietį Darių Kiešę persekioja Rusijos karinė prokuratūra.

Kaip pranešė dienraštis „Lietuvos rytas“, Panevėžio policijos komisariato migracijos skyrius gavo iš Maskvos raštą, kad šis žmogus ieškomas kaip dezertyras.

1990 m. kovo mėnesį iš dalinio Pamaskvyje pabėgęs lietuvis ir šiandien dar negali jaustis visiškai saugus — vykstant į Rusiją, pasienyje jį gali sulaukyti.

Lietuvos Generalinės prokuratūros pareigūnai pripažino, kad tarpvalstybiniai susitarimai tokiais žmonėmis kaip D. Kieša gina tik formaliai.

„Žmogus pas mane atėjo labai išsigandęs, bet aš jį nuraminau. Teko įspėti, kad vykstant į Rusiją, pasienyje jį gali turėti problemų“, sakė Panevėžio migracijos skyriaus komisaris inspektorė Bronislava Plavičienė. Jos darbo praktikoje tai pirmas atvejis, kai po tiek metų ieškomas buvusios kariuomenės dezertyras.

Pareigūnė informavo Rusijos karinę prokuratūrą, jog nebeegzistuojančios Sovietų sąjungos įstatymus siunčiamų pranešimų vadinamiesiems dezertyrams baimeitins nėra ko.

V. Štusauskas savo teises pasiryžęs ginti kumščiais

Kaunas, rugpjūčio 23 d. (BNS) — Radikalusis Seimo narys Vytautas Štusauskas, kuris kviatamaria, prieš 28 metus buvo teisėtas už chuliganizmą, pripažino, kad nevengia savo teisių apginti kumščiais.

„Vieną kartą jūs visi žurnalistai taip gausite ir sprandus, kad verkdamai bėgsite skustis į policiją. Aš nesu davatka ir neatsakysiu kito žando, kai esu puolamas“, sakė V. Štusauskas, paprašytas pakomentuoti įtarimus, jog jis numo rinkėjų nusirėpęs savo teistumą. Jis negailėjo kritikos ir teisininkams, sakdamas, kad „gaila, jog jie tokie neišmanėliai, nes gaila laiką gavę kazkokia „špagalka“, o ne tikrus dokumentus“.

Paklaustas, ar Rusijos Vado valdymo ministerijos (VRM) pažymos apie politinio teistumo 1973 metais jis ne laikas dokumentu, V. Štusauskas tepasakė, kad ne mēgstas kvailių klausimų.

Parlamentaras tvirtino, kad tikras vyras turi sugebėti apsiginti ir, jei reikia, „duoti į smuklį“. „Dabar Lietuvoje neliiko vyrų, yra tik sugebantys pripersti kėlnes“, nesirinkdamas žodžių kalbėjo Seimo narys.

Paklaustas, ką veiks, jei iš jo vis dėlto būtų atimtas parlamentaro igaliojimas, V. Štusauskas atsakė nieko nebūjantis. „Du kartus žvelgiau mirtiai į akis, kai būdamas jūreiviu atsidūriau už borto vandeninė. Niekada nieko iš valdžios neprašiau, man visada laikas buvo gerai, nes visada buvau laisvas ir mirsiu laisvas“, kalbėjo jis.

Rugpjūčio pradžioje Vyriausioji rinkimų komisija (VRK) gavo Rusijos VRM pažymą, kurioje teigiama, jog 1973 m.

1990-ųjų pavasarį tuometinis dvidešimtmėtis sovietų jefreitorius iš kariuomenės paspruko, kai į dalinį jo aplankytą atvykę tėvai atvežė civilinius drabužius. Po trijų dienų Lietuva paskelbė apie nepriklausomybės atkūrimą. Nepaisant to, D. Kieša teko nuolat slapstyti. Kareiviai užgriūdavo bet kurio paros metu. Bėgį mėgino suvilioti ir aukštesniu laipsniu — siūle seržanto antsiuvus, kad jis tik grįžtų į dalinį. Persekiojimų išvarginta šeima nurimo tik žlugus 1991 m. rugpjūtį surengtam pučiui Rusijoje.

Generalinės prokuratūros atstovas spaudai Vidmantas Putelis sakė, kad vien šiemet Rusija su analogiškais teisinės pagalbos prašymais suarasti dezertyrus kreipėsi bene 20 kartų. „Šie žmonės Lietuvos įstatymams nenusižengė, todėl prokuratūra jų ir nepersiekioja“.

Pranešimų apie dezertyrus gauna ir Lietuvos kariuomenės naujokų šaukimo tarnyba. Kartais paieškos dokumentai siunčiami pagal dezertyro gyvenamąją vietą, pvz., nebeveikiančių karių komisariatų adresais.

Lietuvos pareigūnai tvirtina, kad dėl Rusijos karinės prokuratūros siunčiamų pranešimų vadinamiesiems dezertyrams baimeitins nėra ko.

Leningrado srities Vyborgo teismas V. Štusauską buvo nuteisęs 2 metų laisvės atėmimo bausme už piktybinį chuliganizmą ir nepilnametį įtraukimą į nusikalstamą veiklą.

Pildydamas kandidato į Seimo narius anketą, V. Štusauskas apie šį faktą nepranešė.

VRK kreipėsi į Teisingumo ministeriją dėl teisinės pagalbos prašymo Rusijos teisėsaugos organams dar prieš praėjusį spalį vykusius Seimo rinkimus. Negavusi atsakymo, VRK leido V. Štusauskui dalyvauti Seimo rinkimuose. Seimo nario igaliojimą jis iškovojė Kauno vienmandatėje šilainių apygardoje.

Per praėjusią Seimo rinkimų kampaniją milijonai pinigų sumas prasiskolinusiems konservatoriams kreditariai jau pradeda grąžinti teismams. Yra žinių, kad apie ketinimus skolą atgauti teisme, konservatorius perspėjo reklamos bendrovė „Alora“.

Šiai bendrovei rinkimus pralaimėjusi partija tebėra skolinga apie 460,000 litų. Tėvynės sąjungos atsakingasis sekretorius parlamentaras Jurgis Razma pranešė, kad trečiadienį bendrovės „Alora“ sąskaitą buvo pervesta 20,000 litų.

(L.R. Eita)

• Vyriausioji rinkimų komisija (VRK) politinėms partijoms padalino antrąjam pusmečiui skirtą valstybės finansinę paramą. Šių metų biudžeto politinėms partijoms iš viso buvo skirta 524,000 litų, iš jų 262,000 litų partijos gaus antrąjį pusmetį. Daugiausia lėšų iš valstybės gavo Lietuvos socialdemokratų partija (LSDP). Jai buvo skirta 30,400 litų, tekusių LSDP ir 36,500 litų, skirtų buvusiai LDDP. Naujoji sąjunga (NS,

Geltonųjų autobusų perdavimo ceremonijoje (iš kairės) Šiaulių miesto švietimo skyriaus vedėja Violeta Damskienė, prezidento žmona Alma Adamkienė ir prezidentas Valdas Adamkus. Gedimino Žilinsko (Eita) nuotr.

Lietuvos keliuose — geltonieji mokykliniai autobusukai

Vilnius, rugpjūčio 22 d.

(BNS) — Trečiadienį Vilniuje, Rotušės aikštėje, Lietuvos savivaldybės buvo perduoti moksleiviams vežimui į mokyklas skirti „geltonieji autobusukai“.

Savivaldybių atstovams dokumentus bei raktelius nuo autobusų įteikė prezidentas Valdas Adamkus bei švietimo ir mokslo ministras Algirdas Monkevičius.

„Šiandien galime pasidžiaugti geromis švietimo permainomis. Mokykloms dovanojami geltonieji autobusukai — tokie permainų ženklai. Tai geras ženklas Lietuvos ateitai, visų mūsų ateitai. Jis liudija, kad vaikai kelias į mokyklą gali ir turi būti saugesni, kad ne tik miesto, bet ir kaimo vaikams gali ir turi būti prieinamas kokybiškas išsilavinimas“, sakė V. Adamkus.

Prezidentas taip pat pasveikino visus mokinius su artėjančiais naujaisiais mokslo metais. Valstybės vadovas palinkėjo Lietuvos jaunimui malonaus sugrįžimo į mokyklas ir sėkmės moksle.

Vykdamas programą „Geltonasis autobusas“, švietimo ir mokslo ministerija (ŠMM) rengė tarptautinį „geltonųjų autobusų“ išigijimo konkursą. Šiemet jį laimėjo UAB „Draudos autocentras“, nes jo pasiūlymas buvo ekonomiškai naudingesnis. „Draudos autocentras“ aprūpins mokyklas 49 „Mercedes-Benz Sprinter 308 CDI“ (M2 klasės) autobusuais.

20 vietų „geltonieji autobusukai“ moksleivius veš į gretimas pradinį, pagrindinį ar vidurinį išsilavinimą teikiančius mokyklas. Taip pat moksleiviai šiais autobusuais galės vykti į ekskursijas, įvairius renginius.

„Tikimės, kad „Mercedes“ autobusai bus tinkami bei atsparūs ir nelabai geruose kaimo keliuose“, sakė ministras

socialliberalai) gavo 56,600 litų. Lietuvos liberalų sąjunga — 52,400 litų. Tėvynės sąjunga (Lietuvos konservatoriai) — 28,700 litų. Lietuvos valstietų partija — 21,600 litų. Lietuvos centro sąjunga — 20,800 litų. Lietuvos krikščionių demokratų partija (dabar — politinė partija „Lietuvos krikščionys demokratai“) — 14,900 litų. Lėšos buvo paskirstytos pagal partijų gautus rinkėjų balsus per paskutinius Seimo ir savivaldybių rinkimus. (BNS)

A. Monkevičius.

Pernai švietimo ir mokslo ministerija moksleivų pavaldumui įsigijo 68 „Fiat“ autobusus, kuriais važinėja apie 1,200 moksleivių. Vyriausybė mokykliniams autobusuams įsigyti skyrė 5 mln. litų. Tokia suma numatyta ir kitais metais.

Savivaldybių duomenimis, 2000-2001 m. į mokyklas vežama per 91,000 moksleivių (18 proc. nuo bendro moksleivių skaičiaus). Iš jų tik 9 proc. naudojasi specialiu mokykliniu transportu. Jei moksleiviai vežiotų tik mokykliniai autobusai, jų reikėtų per 650.

* Kauno savivaldybė, norėdama sumažinti išlaidas švietimui ir ikimokykliniam ugdymui, panaikino 20 mokyklų direktorių pavaduotojų etatų bendrojo lavinimo mokyklose. Penkiose švietimo ir ugdymo įstaigose, kurios buvo šildomos kietu kuru, idiegtas šildymas dujomis, panaikinti kūrinių etatai. Taip pat darželiuose atsisakyta skalbyklų. Taip savivaldybė sutaupė daugiau kaip 400,000 litų. (BNS)

* Dėl stojančiųjų „migracijos“ aukštoiose mokyklose atsirado nenumatytų netekimų ir užsėtose studentų sąrašų tikslinimas. Pasiryžusių siekti aukštojo mokslo atsidūrė prieš viliojančių perspektyvų ir specialybių pasiūlos jūrą, juolab kad šiemet septynios aukštosios mokyklos vykdė bendrą studentų priėmimą. (KD, Eita)

* Lietuvos žydai kreipėsi į pasaulio žydų bendruomenę, ragindami paremti Lietuvos siekius kuo greičiau tapti NATO ir Europos Sąjungos (ES) nare. Kreipimasis pasirašė Lietuvos žydų bendruomenės pirmininkas Simonas Alperavičius bei Lietuvos žydų kultūros palikimo paramos fondo valdybos pirmininkas Emanuelis Zingeris. „Nepaisant tragiškos Lietuvos žydų žūties ir Lietuvoje neįsisąmoninto holokausto tragedijos masto, mes, paremę nepriklausomą Lietuvos atkūrimą, manome, kad Lietuva turi būti kuo greičiau priimta į NATO ir Europos Sąjungą. Taip būtų kuriamas modernios Lietuvos pilietinės visuomenės ir holokausto atminties garantas“, rašoma kreipimesi. Pareikšime pabrėžiama, kad žydai rėmė Lietuvos nepriklausomybę XX amžiaus pradžioje ir pabaigoje. (BNS)

* Vilniuje advokatas pranešė policijai, kad per apipėsimą neteko advokato mantijos, pažymėjimo bei knygeles. Kaip pranešė Vilniaus vyriausiasis policijos komisariatas, advokatas į policiją kreipėsi rugpjūčio 22 d., nors apipėsimas buvo beveik prieš mėnesį — liepos 24 dieną. Advokato pavarde neskelbiama. Pareigūnus nustebino tai, kad teisėtarkos sistema išmanantis žmogus taip ilgai nesugebėjo apie musikalimą. (BNS)

* Slaptojo Molotovo-Ribbentropo paktą metinių išvakarėse Tarptautinė komisija nacių ir sovietinio okupacinių režimų nusikaltimams Lietuvoje įvertinti paskelbė išsamų to laikotarpio tyrimą. Tai jau trečiasis visuomeniniai pagrindais dirbantis tarptautinės komisijos, kuriai vadovauja Kovo 11-osios Akto signataras Emanuelis Zingeris, baigtas darbas. Išvados, anot E. Zingerio, gali būti žiaurios Lietuvai ir net sukelti skandalą. (L.R. Eita)

* Estijos vidaus reikalų ministras Tarmo Loodus ketinantis ryšį neberado savo tarnybinio automobilio, kurį naktiniai buvo palikę prie viešbučio Vilniuje. Ministras, kuris į Lietuvą antradienį atvyko neoficialaus vizito, buvo su žmona apstojęs vidutinės klasės viešbutyje „Victoria“. Televizijos kanalo LNK žiniomis, ministras viešbučio registratūroje nepranešė atvykęs automobiliu. Viešbučio atstovai keliaujantiems automobiliu nerekomenduoja palikti jį gatvėje. Iš ministro pavogtas tarnybinis 2000 metų gamybos automobilis „Audi A6“, priklausantis Estijos išperkamosios nuomos bendrovei.

* Valdanciosios Naujosios sąjungos (NS, socialliberalų) frakcijos nariai Dangutė Mikutienė ir Eduardas Sablinskas apskundė Vyriausiajai tarnybinės etikos komisijai (VTEK) valstybės kontrolierių Joną Liaučį. Pasak socialliberalų, savitaisyje „Ekstra“ išspausdintame rašinyje „visuomenė buvo informuota apie valstybės kontrolierių J. Liaučį kaip apie teisininką, nesilaikantį įstatymų“. Kovo mėnesį spausdintame straipsnyje valstybės kontrolierius buvo kritikuojamas už tai, kad naudojasi dviem tarnybiniais butais, esančiais Klaipėdoje ir Vilniuje. Pasak pranešimo, J. Liaučius iki šiol valdo 2 tarnybinius butus, kurių viename Klaipėdoje gyvena jo šeima, o kitame bute Vilniuje — jis pats. (BNS)

* Net ir tapęs pasaulio čempionu, vokiečių Lars Ridel Tarptautinės lengvosios atletikos federacijos (IAAF) populiariau lenteleje nesugebėjo aplenkti olimpinio čempiono, lietuvių Virgilijaus Alekno. Disko metikų TOP-50 sąrašas šie sportininkai — greta vienas kito: V. Alekna — pirmas (1,397 taškai), L. Ridel — antras (1,373). (KD, Eita)

Tėvynėje pasižvalgius

* Pasaulio lietuvių bendruomenės (PLB) atstovai ketvirtadienį vykusiam susitikime su premjeru Algirdu Brazausku padėkojo už jo dėmesį Valdovų rūmams. PLB Valdybos pirmininkas Vytautas Kamantas po susitikimo su premjeru sakė, jog daugiausia dėmesio pokalbyje su A. Brazausku buvo skirta Valdovų rūmų atstatymui, kurį užsienio lietuvių ypatingai remia. PLB atstovai premjerui priminė, kad lygiai prieš metus buvo įkurtas Valdovų rūmų atstatymo paramos fondas, kuriame dabar yra apie 200,000 litų. PLB dėkojo A. Brazauskiui, kad jis imasi ryžtingų žingsnių, siekiant atstatyti Valdovų rūmus. Kaip žinia, A. Brazauskiui tapus premjeru, iš vyriausybės rezervo fondo praėjusią savaitę Valdovų rūmų konservavimui buvo skirta 300,000 litų. Valdovų rūmų atstatymui Seimas yra skyręs 1.6 mln. litų. (BNS)

* Valdovų rūmų paramos fondo metiniame susirinkime dalyvavęs JAV lietuvių verslininkas Juozas Kazickas Valdovų rūmams atstatyti paskojo 100,000 litų. Dr. J. Kazickas teigė, jog kaip verslininkas mato Valdovų rūmų perspektyvą ne tik kultūriname ir istoriniame, bet ir ekonominiame Lietuvos kontekste. Pasak jo, atstatyti Valdovų rūmai galėtų būti patrauklus objektas turistams, nes Vilniuje kol kas nėra ryškaus traukos taško, kokie yra kitų valstybių turistiniuose maršrutuose. Kad Valdovų rūmų atstatymo idėja sulauktų platesnio pritarimo Lietuvos visuomenėje ir pritrauktų kuo daugiau investuotojų, apie ją daugiausiai rašantiems žurnalistams J. Kazickas pažadėjo 5 metus kasmet skirti 5,000 litų premiją. Tiek pat laiko kasmet verslininkas skirs 10,000 litų premiją žmonėms, daugiausiai prisidedantiems prie Valdovų rūmų atstatymo idėjos įgyvendinimo. (BNS)

* Lietuvos centro sąjungos atstovų nuomone, ne valdžia, o visuomenė turėtų finansuoti Valdovų rūmų atstatymą Vilniuje. „Jeigu visuomenė tokių dalykų reikia, ji pati turi ieškoti, iš kur gauti lėšų“, teigė CS atstovas, Seimo narys Virginijus Martišauskas. „Aš labai sveikinau A. Brazauską, jeigu jis paaudkotų Valdovų rūmų atstatymo fondą savo viduje ar du, o gal ir daugiau, atlyginimų ir taip paskatintų turtingus Lietuvos piliečius prisidėti asmeniškai atsakomybę už kultūros paveldo atstatymą“, teigė CS valdybos narys Giedrė Kvieskienė. Ji piktinosi, jog vyriausybė, nusprendusi skirti „ženklų sumą“ valstybės lėšų rūmų atstatymui, nesugeba laiku išmokėti socialinių pašalpų daugiaukštesiems šeimoms. (BNS)

* Net ir tapęs pasaulio čempionu, vokiečių Lars Ridel Tarptautinės lengvosios atletikos federacijos (IAAF) populiariau lenteleje nesugebėjo aplenkti olimpinio čempiono, lietuvių Virgilijaus Alekno. Disko metikų TOP-50 sąrašas šie sportininkai — greta vienas kito: V. Alekna — pirmas (1,397 taškai), L. Ridel — antras (1,373). (KD, Eita)

* Vienas iš valdanciosios Socialdemokratų partijos vadovų Vytenis Andriukaitis ir jo šalininkai vis smarkiau spaudžia partijos vadovus bei premjerą Algirdą Brazauską, kad jau šį rudenį būtų iškeltas partijos kandidatas į prezidentus ir pradėta rinkimų kampanija. Šaltiniai socdemų vadovybėje tvirtina, kad partijos kandidatu, kuriam dirbtų visa socialdemokratų propagandos mašina, ketina tapti V. Andriukaitis. Socialdemokratų vadovai iš buvusios LDDP gretų kol kas tvirtina nesutinką su tokiais pasiūlymais. (L.R. Eita)

* Muitinės departamentą kovos su kontrabanda skyriaus pareigūnai verslininko skandalo sukūryje atsidūrė kai Algirdas Dobrovolskas ir Vidmantas Žumbakis pareigūnus kaltina dėl patirtų 20,000 JAV dolerių nuostolių ir keltina kreiptis į teismą. Verslininkai tvirtino, kad dėl kovos su kontrabanda skyriaus pareigūnų kaltės Kalvarijos muitinėje tikrinant krovinių, buvo sugadinta jų įmonės produkcija — 7.6 tonos totak. Nekokybiškas prekes atsisakė paimti bendrininkai Vokietijoje. Verslininkai apskaičiavo ne tik totų vertę, bet ir transporto bei prastovų išlaidas. (L.R. Eita)

* Spalio pabaigoje Europos žemynui persukus laikrodžių rodyklės viena valanda atgal, Lietuva gali likti vienintelė valstybė, gyvenanti be žiemės ir vasaros laiko skirtumo. Vasaros laiką į žiemės keis visos 15 Europos Sąjungos valstybių narių, taip pat daugybė kaimyninių valstybių, prie kurių jau ketina prisijungti ir Estija. Prieš metus trys Baltijos valstybės — Latvija, Latvija bei Estija — nusprendė neperleisti ir vasaros laiką. Tačiau šiemet Latvijos vyriausybė priėmė nutarimą grįžti prie ankščiau galiojusios praktikos. Galimybė grįžti prie vasaros žiemos laiko sistemos jau svarsto ir Estija. Laiko keitimas Europoje buvo įvestas 1973 m., kai pasaulį ištiko pirmoji naftos krizė, ir vyriausybės stengėsi taupyti elektros energiją. (Eita)

* Antradienį vakare įsilaikytas dar vienas tariamas, kurį Valstybės saugumo departamentas ir Kauno apygardos prokuratūros Organizuotų nusikaltimų ir korupcijos tyrimo skyriaus prokurorai sieja su bėgusiu išardymu, liepos 6 d. sukėlusiu tarptautinio traukinio Ryga-Vilnius avariją ties Neveronimis. Su skandalinguoju pakaunės bėglio išardymu siejami net 8 žmonės. Vis dar atsisakoma įvardyti ir šio nusikaltimo motyvą. Tačiau, pasigirdus kalboms, kad, išardžius bėgus, planuota apipiešti traukinio keleivius, Kauno apygardos vyriausiasis prokuroras pagaliau prisipažino, kad tokia prielaida buvo iškelta nuo pat pirmos šios bylos tyrimo dienos. (KD, Eita)

KALENDORIUS

Rugėjo 24 d.: Ema, Gedvinas, Gedvinė, Gerardas, Rupertas.
Rugėjo 25 d.: Aurelija, Kleopas, Ramvydė, Vaigintas, Vladislavas, Želva.

SPORTO

APŽVALGA

Redaktorė Irena Regienė

JAV RYTINIO PAKRAŠČIO SPORTO APYGARDOS KREPŠINIO TURNYRAS

Po 25 metų pertraukos, š.m. gegužės 20-21 d. savaitgalį, Long Island, NY, įvyko ŠALFAS-gos JAV Rytų sporto apygardos krepšinio pirmenybės. Buvo smagu vėl girdėti kamuolio dunkėjimą aikštėje, teisėjų skardžius švilpuko garsus, entuziastingą žiūrovų plūjamą. Smagu jausti, kad rytiniame JAV pakraštyje sportinė veikla nemirus, tik kiek prisnūdusi!

Istorinis įvykis

Šis Rytinio pakraščio turnyras buvo tikras istorinis įvykis: — pirmą kartą JAV LB Krašto valdyba kartu su ŠALFAS-gos rytinės apygardos vadovu suglaudusi petius, sujungusi energiją suruošė krepšinio turnyrą; — pirmą kartą du Lietuvos ambasados atstovai JAV-se — ambasadorius Vygaudas Ušackas ir ministras patarėjas Kęstutis Jankauskas dalyvavo turnyre ne stebėtojais, bet žaidėjais; — pirmą kartą po vienu stogu susirinko 20 JAV-se studijuojančių studentų-krepšininkų.

Daug krepšininkų

I varžybas suvažiavo 22 komandos su daugiau negu 140 įvairaus amžiaus krepšininkais — moterys, vyrai, jaunieji, jaunuoliai. Žaidynės prasidėjo šeštadienį 9 val. r. ir baigėsi trimis finalais sekmadienį. Visos rungtynės pasižymėjo žaidėjų energingumu ir entuziazmu, stebėtojų garsia reakcija.

Žaidynių rezultatai

Vyrų A — laimėjo Bostonas prieš Philadelphia „Ara“ 90:88.
Vyrų B — laimėjo Philadelphia „Ara“ prieš New York „LAK“ — 61:41.
Vyrų senjorų — laimėjo Philadelphia „Ara“ prieš New York „LAK“ — 58:35.
Jaunių A — laimėjo Philadelphia „Ara“ prieš New York „LAK“ — 67:64.
Moterų — laimėjo Long Island „Stars“ prieš New York „LAK“ — 41:36.
Mergaičių C — laimėjo New York „LAK“ prieš Philadelphia „Ara“ — 52:24.
Berniukų C — laimėjo New York „LAK“ prieš William Floyd 78:48.
Berniukų D — laimėjo Phi-

ladelphia „Ara“ prieš New York „LAK“ — 25:17.

Vyrų A grupė

Šią grupę sudarė 3 komandos: Bostono, New York „LAK“ ir Philadelphia „Ara“. Visi Lietuvos studentai žaidė šioje grupėje. Jie buvo suvažiavę iš Hawaii, N. Carolina, S. Carolina, Virginia, Texas, Kansas, Connecticut, Pennsylvania, Massachusetts ir New Yorko valstijų. Jų tarpe buvo žaidėjai iš geriausių JAV krepšinio konferencijų — iš Atlantic Coast Conference — Tomas Nagys (Clemson u-tas), iš Big East — Donatas Savickas ir Marius Janulis (baigęs Syracuse u-tą).

Visos trys komandos buvo lygaus pajėgumo (didžiausia persvara buvo 3 taškai). Varžybos buvo įtemptos, pilnos gražių pasuočių, tikslų triuškių metimų ir triukšmingų kamuolių į krepšį deimimų, stebėtojų šūksniais entuziastingu išjungimu.

Finalinės rungtynės vyko tarp Philadelphia „Aro“ ir Bostono. Beveik per visas rungtynes didžiausia persvara buvo 6 taškai. Kartais atrodė, kad viena ar kita komanda prasiverš į priekį, bet staiga kita komanda pasiveja ir vėl lygiosios... Persvara keitėsi 10 kartų.

Likus penkioms sekundėms Marius Janulis (Bostonas) metė gražų „pasą“ tarp dviejų „Aro“ žaidėjų, kur Vaidas Nutautas pagavęs kamuolį ir tuo pačiu judesiu iš po krepšio metė kamuolį. Kamuolys įkrito į krepšį — laiko nebeliko... Teisėjas sušvilpė — žaidynės baigėsi Bostono naudai — 90:88. Ir aukso medalis bostoniešiams.

Po rungtynių amerikietiai teisėjai teigė, kad žaidynės buvo aukšto lygio, gerai žais-tos aukšto lygio krepšininkų. Teisėjai tikisi, kad ateinančiais metais vėl matys tokį pat gražų talentingų krepšininkų būrį.

Vyrų B grupė

Šioje grupėje dalyvavo 4 komandos: iš Connecticut, New Jersey („Liepsna“), New York „LAK“) ir Philadelphia „Ara“.

Mums buvo didelė garbė, kad šioje grupėje, Philadelphia „Aro“ komandoje sutiko žaisti Lietuvos ambasadorius Vygaudas Ušackas ir ministras patarėjas Kęstutis Jan-

Lietuvos Respublikos ambasadorius Vasingtone Vygaudas Ušackas aktyviai dalyvavo š.m. gegužės 20 ir 22 d. Long Island, NY, vykusiame JAV Rytinio pakraščio sporto apygardos krepšinio turnyre, žaisdamas pirmą vietą laimėjusioje Philadelphia „Aro“ B grupės komandoje. Del tarnybinių įsipareigojimų negalėjusiam dalyvauti apdovanojimų įteikime, ambasadoriui aukso medalis buvo įteiktas š.m. liepos 10 d. ambasadoje Vasingtone atsilankiusių minėto turnyro rengėjų ir žaidėjų atstovų. Iš k. ambasados ministras patarėjas Renatas Norkus, turnyro šeimininkas Robert Hodgson, aukso medaliu apdovanotas ambasadorius Vygaudas Ušackas, žaidėjai Aidas Gedeika ir Ryan Hodgson ambasadoriui prisiminimui įteikė rungtynių nuotrauką ir JAV LB Krašto valdybos VP sporto reikalams Rimas Gedeika.

kaskas. Ambasadorius Ušackas žaidė iš širdies duodamas 100 proc. krepšinio aikštėje ir diplomatinėje plotmėje.

Pusfinalė, likus mažiau negu trims minutėms, ambasadorius agresyviai kovodamas dėl kamuolio užsigavo koją ir nebegalėjo žaisti. Budamas tikrą komandos nariu, jis salėje išbuvo iki rungtynių pabaigos.

Malonu buvo matyti ir komandą iš Connecticut, nes ją sudarė žaidėjai iš trijų atskirų miestelių. Ši komanda geras pavyzdys, kad klūtys įveikiamos jei tikrai nori ką pasiekti. Į baigmę pateko Philadelphia „Ara“ ir New York „LAK“. Laimėjo „Ara“ 61:41.

Jaunių A grupė

Šioje grupėje žaidė dvi komandos iš New Yorko ir viena iš Philadelphia. Baigmę pateko New Yorko A ir Philadelphia komandos. Pradžioje atrodė, kad rungtynės nebus rimtos, nes „Ara“ tuoj pradėjo pirmauti ir vedė net 14 taškų. New Yorkas nepasidavė ir beveik pasivijo. Paskutinė minutė buvo labai įtempta, nes New Yorkas prisivijo iki trijų taškų skirtumo. „Ara“ nepasidavė ir laimėjo 67:64 taškais.

Vakarinė programa

Šeštadienį po rungtynių kun. V. Volertas iš New Yorko auksojo šv. Mišias sportininkams. Po Mišių buvo smagus susipažinimo vakaras, kuriame sportininkai ir jų draugai galėjo geriau susipažinti, pasiekti ir užmegzti draugystes.

Pozityvūs pirmieji žingsniai

Ruošdami šį turnyrą siekėme šių uždavinių: 1. — atgaivinti JAV Rytinio pakraščio lietuvių sportinę veiklą; 2. — pritraukti įvairių kartų žaidėjus; 3. — pritraukti „trečios bangos“ studentus. Šis turnyras buvo pirmas žingsnis ta kryptimi. Žingsnis buvo pozityvus. Irodė, kad sportinė veikla Rytuose nėra mirusi, kad galime suburti sportininkus, kad verta tokius turnyrus rengti ateityje.

Šie mūsų pirmieji žingsniai buvo sėkmingi, nes mums tal-

kon išjungė studentai. Be jų pagalbos nebūtume galėję pritraukti tiek daug studentų. Už šią talką esam ypač dėkingi Mariui Januliui (Massachusetts), Mantui Ignatavičiui (North Carolina) ir Donaldui Kairiui (Virginia).

Nuoširdi padėka Robertui Hudgensui, antros kartos lietuviui, šio turnyro šeimininkui. Jis parūpino sales ir teisėjus. Ačiū Pranui Gvildžiui puikiai atlikusiam visus koordinatoriaus darbus ir New York „LAK“ pirmininkui Juozui Milukui, kuris su savo klubo nariais sąžiningai atliko visas administratoriaus pareigas.

Ambasados ir JAV LB parama

Ambasadoriaus Vygaudo Ušacko aktyvus dalyvavimas šio turnyro rungtynėse su-

teikė mums didelę psichologinę paskatą. Dalyvaudamas, ambasadorius įrodė, kad jis vertina sportą kaip vieną iš būdų išlaikyti lietuviybę. Tikimės, kad šis jo dalyvavimas nebus paskutinis dalyvavimas mūsų tarpe. Tikimės jo dalyvavimo mūsų antrame turnyre.

Mūsų visos pastangos ir planai nebūtų sėkmingi be finansinės paramos. Už šią paramą esame labai dėkingi JAV LB Krašto valdybos pirmininkui Algimantui Gečiui, LB New Yorko apygardos pirm. Giedrei Kumpikaitei ir LB Philadelphia's apylinkės pirm. Vytaui Bagdonavičiui. Dėkojame jiems už pasitikėjimą ir paramą.

Kiti metai, kita proga

Apgailestaujame, kad mū-

JAV Rytinio pakraščio apygardos krepšinio turnyro laimėtojai Bostono vyrų A komanda. Kairėje taurę įteikęs Rimas Gedeika, JAV LB Krašto v-bos VP sporto reikalams.

Philadelphia „Aro“ B komandoje žaidė ambasadorius Vygaudas Ušackas ir ambasados ministras patarėjas Kęstutis Jankauskas perduoda vienas kitam kamuolį, gindami jį nuo atbėgančių New Yorko „LAK“ žaidėjų.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Periodical class postage paid at Chicago, IL, and additional mailing offices. Subscription Rates: \$100.00. Foreign countries \$115.

Postmaster: Send address changes to Draugas — 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589.

Mazindami pašto išlaidas, pakvitatimų už prenumeratą nesučiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.

DRAUGO prenumerata yra mokama iš anksto.

	Metams	1/2 metų	3 mėn.
JAV	\$100.00	\$60.00	\$38.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$115.00	\$65.00	\$45.00
Tik šeštadienio laida:			
JAV	\$60.00	\$45.00	\$33.00
Kanadoje ir kitur (U.S.)	\$65.00	\$50.00	\$38.00
Užsakant i Lietuva:			
Oro paštu	\$500.00	\$250.00	
Reguliariu paštu	\$100.00	\$55.00	
Tik šeštadienio laida oro paštu	\$160.00	\$85.00	
Tik šeštadienio laida reguliariu paštu	\$55.00		

Vyriausios redaktorė — Danutė Bindokienė

Administratorius — Valentinas Krumpis

Moderatorius — kun. Viktoras Rimšelis

- Administracija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija dirba kasdien, nuo 8:30 iki 4:00, šeštadieniais nedirba.
- Redakcija už skelbimų turinį neatsako. Skelbimų kainos atsiunčiamos, gavus prašymą, ką nors skelbti.
- Redakcija straipsnius taisy savo nuotariu. Nenaudotų straipsnių nesaugo. Siunčiant prašome pasiūlyti kopiją.

Tai — Jūsų laikraštis
DRAUGAS
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS

Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą. Pacientai priimami absoliučiai punktualiai. Susitarimui kalbėti angliškai arba lietuviškai. 4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL. Tel. (708) 422-8260

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA

9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL. Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS

7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

DR. L. PETREIKIS
DANTŲ GYDYTOJA

9055 S. Roberts Rd., Hickory Hills, IL. 1 mylia į vakarus nuo Harlem Ave. Tel. (708) 598-4055
Valandos pagal susitarimą

EDMUNDAS VIZNAS, M.D., S.C.
Specialybė — Vidaus ligų gydymas

Kalbarne lietuviškai
6918 W. Archer Ave. Ste. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9985
Valandos pagal susitarimą

ARAS ŽLOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS IR CHIRURGIJA

219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

MARIUS KATILIUS, M.D.
CHIRURGAS

Trūkio, tulžies pūslės, krūtų, žarnyno, endokrinologinė ir laparoskopinė chirurgija. 300 Barney Dr., Suite A Joliet, IL 60435
Tel. 815-744-0330; lietuviškai 815-744-8230
www.centerforsurgeryandbreasthealth.com

Kickers“ aikštėje, kuri vadinasi „Toastasters Field Elgin“ vardu Elgino miestelyje. Ją galima pasiekti važiuojant I-90 į vakarus iki Rt 59 išvažiuojant. Tada imti pietinę kryptį ir Rt 59 vykti iki Shoe Factory Rd. Šiuo keliu važiuoti į vakarus iki Toastmasters Rd. Pasiekus Toastmasters Rd., imti dešinę kryptį ir važiuoti šiaurės iki aikštės, kuri yra šalia I-90 kelio. Pagrindinių komandų susitikimo pradžia 3 val. po pietų. Prieš tai — nuo 1 val. žais rezervinės komandos.

E.S.

* XXI pasaulio studentų vasaros universiada, kuri rugpjūtio 22 d. prasidėjo Kinių sostinėje, jau gali pasigirti pirmuoju rekordu — joje dalyvauja apie 7,000 akademinio jaunimo sporto pasiuntinių, atstovaujančių net 178 valstybėms. Tiek sportininkų nedalyvavo nė vienoje anksčiau universiadoje. Trečiadienį, skambant tarptautiniam studentų himnui „Gaudamus“, Lietuvos trispalvė suplevė savo šalia kitų valstybių vėliavų.

(OD, Eka)

JAV Rytinio pakraščio sporto apygardos krepšinio turnyre dalyvavusieji JAV-se studijuojantieji krepšininkai iš Lietuvos.

INTELGENTO PAREIGA — BŪTI TAUTOS ŠAUKLIU

PROF. ONA VOVERIENĖ

Lietuvoje vis dar netyla diskusija dėl 32 inteligentų pasirašyto laiško prezidentui. Laiške norėta atkreipti prezidento dėmesį į išryškėjusią ir igaunanti masinį pobūdį tendenciją žiniasklaidoje įvairiausiais būdais neigti tradicines dvasines vertybes, dorovės normas, krikščioniškosios kultūros puoselėjimus žmonių tarpusavio santykiuose.

Daugumos žiniasklaidoje rašančiųjų ir kalbančiųjų žodžiuose beveik nebėliko pozityvios nuostatos šių vertybių atžvilgiu — iš moralumo tyčiojamos, kaip, beje, ir iš patriotizmo, tautiško, religinio ir pan. Pagaliau pati Lietuvos valstybės idėja, sovietinės okupacijos metais reikšusi ir laisvės idėja, vienišų žmonių ir teikusių jiems stiprybės, nuvertinama. Diegiami mintis, kad į valdžią eina tik patenkinti savo asmeninius interesus, o ne tarnauti visuomenei ir t.t. Atviras laiškas J. E. Lietuvos Respublikos Prezidentui ponui Valdui Adamkui (Lietuvos aidas. — 2001, geg. 2, p. 2).

Laišką pasirašė Lietuvos šviestulio — Bronys Savukynas, „Kultūros barų“ vyr. redaktorius; Julius Sasnauskas, kunigas; Kornelijus Platelis, poetas, „Literatūros ir meno“ vyr. redaktorius; Eimuntas Nekrošius, teatro režisierius, Nacionalinės premijos laureatas; Vytautas P. Bložis, poetas, Nacionalinės premijos laureatas; Feliksas Bajoras, kompozitorius; Petras Linkevičius, kunigas; Bronius Kutavicius, kompozitorius; Valentinas Sventickas, Rašytojų sąjungos pirmininkas; Vytautas Sirvydis, širdies chirurgas; Ona Narbutienė, muzikologė; Osvaldas Balakauskas, kompozitorius; Audrius Stonys, kino režisierius; Andrius Mamontovas, muzikantas, aktorius; Arūnas Matelis, kino režisierius; Donatas Katkus, muzikologas, Šv. Kristoforo orkestro vadovas; Vladas Vildžiūnas, skulptorius; Onutė Narbutaitė, kompozitorė; Algimantas Českuolis, žurnalistas; Giedrius Uzdavins, širdies chirurgas; Henrikas Šablevičius, kino režisierius; Petras Repšys, dailininkas; Romualdas Granauskas, rašytojas; Nacionalinės premijos laureatas; Jurga Ivanauskaitė, rašytoja, žurnalistė; Ricardas Vaitekūnas, dailininkas; Šarūnas Bartas, kino režisierius; Irena Balseytė, aktorė; Elena Bukelienė, literatūros mokslų profesorė; Viktorija Daujotytė, literatūros

mokslų profesorė; Jurgis Kairys; lakūnas. Įdomi buvo reakcija į laiško pasirodymą. Komunistuojantys Lietuvos dienraščiai jo ne išspausdino. Išspausdino „Lietuvos aidas“, „XXI amžius“ ir „Literatūra ir menas“. Kiti išsigando tiesos žodžio.

Laiškui išvydus dienos šviesą, pasipylė aštri kritika jį pasirašiusių adresu per radiją, televiziją, laikraščiuose, ypač tuose, kurie to laiško nespausdino. Dabar tos kritikos banga pasiekė ir „Mokslo Lietuvą“, Lietuvos mokslininkų laikraštį. Čia pasirodė prof. Juozo Burneiko straipsnis „Ar galima sulaukyti“ spaudą? (Mokslo Lietuva. 2001, geg. 24, p. 17), kuriame jis prisideda prie inteligentų kritikuojančiųjų būrio. „Mokslo Lietuvoje“ kol kas diskusija neįsibėgėjo, tikriausiai atsinaujins po atostogų.

Inteligentų laiškas ir ypač išlipepsnojusi diskusija rodo, kad ir šiandieninėje nepriklausomoje Lietuvoje tebėra dvi Lietuvos. Komunizmo smėkla, pradėjusi klajoti po Europą, XIX amžiaus pabaigoje atklydo ir į Lietuvą. Čia, pasėjusi skaldymo, melo ir neapykantos brolių sėklas, jau tada padalijo Lietuvą. Viena, vadovaujama V. Micka, viciaus-Kapsuko, pasisakė už socialistinį raidos kelią ir Lietuvos įjungimą į Sovietų Sąjungą, kuo greitesnį Tautos ir valstybės sunaikinimą (Kapsukas ragino kuo greičiau užkasti tą lavoną — Lietuvą). Kita Lietuva buvo už laisvę ir nepriklausomybę, tradicines lietuvių tautos vertybes — tikėjimą, meilę tėvynei, tautos atgimimą, tautinės kultūros stiprinimą. Laimėjusi nuožmų kovą prieš Kapsuko bolševikus, ta Lietuva per 22 metus sukurė kelstinę valstybę su europinio mąstymo kultūra. Tačiau takoskyra išliko. Nepriklausomos Lietuvos ramybė buvo drumstama komunistinių organizacijų maištais, šimtatūkstantiniai komunistinės spaudos tiražai slapta gabenami į Lietuvą nuodijo lietuvių dvasią. Tą laiką, kaip koks prakeikimas, lydojo Lietuvą visą šimtmetį. 1940-1990 metais su okupantu kolaboravę Kapsuko palikuonys atnešė tautai didžiausią visoje Lietuvos istorijoje tragediją — kraujų ir kančių paskandino 40 proc. Lietuvos žmonių, dar kartą padalijo — į budelio Lietuvą ir aukos Lietuvą.

Ir dabar ši takoskyra, kaip

Damoklo kardas, kabo virš visų mūsų galvų. Ji — kaip nematoma siena padalijo Lietuvą į „mes“ ir „jie“. Kai į valdžią grįžta „jie“, mes — jaučiamės tarsi eitume liūnu... nežinia, už kurio kupstelio slepiasi akivaras... galintis bet kuriuo momentu praryti ir mus... ir Lietuvą.

Kodėl taip yra?.. Ir kodėl taip atsitinka?..

Tiksliausiai atsakymą į tuos klausimus pateikė rusų rašytoja ir filosofė Zoja Krachmalnikova straipsnyje „Tarp mūsų/krivinas skaldymo angelas“ (Mež namų krovavį angelių razdelenija... //Literaturnaja gazeta. — 1996, sausio 24, Nr. 4, p. 3).

Rašytoja savo straipsnyje analizuoja Rusijos istoriją nuo seniausių laikų iki pat 1996 metų, pasitelkusi rusų filosofo treminio Nikolaj Berdiajev mintį „Rusų istorijai ir pasaulėjautai būdingiausias bruožas... skaldymas ir jo katastrofiškos pasekmės... Skaldymas — rusų istorijos varomoji jėga...“.

Pirmasis rusų skilimas — buvo Rusijos cerkvės skilimas XVII amžiuje. Jis ne tik padalijo Rusiją į dvi dalis, bet ir buvo tragiškas liūis rusų sieloje... Nuo to laiko, teigia rašytoja, Rusijos dvasia susirgo... Ji tapo demoniška...

Antrasis Rusijos skilimas — 1917 metų revoliucija tą patvirtino. Išžudyti milijonai nekaltųjų — patį rusų ir jų pavergtų tautų — sergancios rusų sielos padariny. Žudymas tapo poreikiu. Žudymo mašina, užvesta Lenino ir jo bendražygių, Stalino laikais įgijo makabrišką pobūdį... žudymai kiekvienais metais augo geometrine progresija. Revoliucionieriai žudikai gimė tokius pat vaikus. Pastarieji estafetę perdavė savo vaikams... Sovietų sąjunga virto didžiule kalėjimo zona... žmonės ir tautos. Jos vadovai — vietose demokratinio principo — žmogaus teisę gyventi, įtvirtino kitą principą — žmogaus teisę žudyti... (Krachmalnikova Z. Ten pat).

Baisiausia, teigia rašytoja, „kad nuo pat pirmųjų komunistų partijos dienų jos vadai genialiai suprato, kad svarbiausia — sukurti tokį „mąstymo modelį“, kuris pateisintų visus komunistų nusikaltimus, sukurti naują „sąžinę“, į jos pamatą dedant smertiškosios logiką — „viskas leidžiama, kas neprieštarauja partijos interesams“. Šitas mąstymo modelis sovietiniame gete tapo privalomas ne tik partijos nariams, bet ir visai visuomenei. Galinga komunistinės propagandos mašina, šimtus kartų pranokstanti gebėsią, jai pajungtas švie-

timas, mokslas, visa kultūros sistema, pasiekė savo tikslą: žmonėms tarsi antroji oda „priauko“ naujasis „mąstymas“ ir naujoji „sąžinė“. Žinduolių klasifikacijoje atsirado naujas padaras — „homo sovieticus“, mąstantis pagal partijos užsakymą. Komunizmas tapo religija, iš krikščioniškosios religijos atėmusia jos turinį ir cerkvę pavertusia tik „apeigų atlikimo“ „struktūra“, kaip dabar mėgsta sakyti Maskvos patriarchas Aleksaj II“.

Šita komunizmo religija, skelbta Lietuvoje penkiasdešimt metų — dviem žmonių kartom nuo kodikystės dienų — darželyje ir lopšelyje, mokyklose ir universitetuose irgi subrandino savo vaisius — lietuviškus „homo sovieticus“, iki šiol tebeįsistatantys pagal komunistų partijos užsakymą. Nebeliko lietuviškos pasaulėjautos ir individo mąstymo. Tik pagal užsakymą. Štai kodėl komunistai taip lengvai manipuliuoja mūsų žmonėmis.

Bet ar galima kaltinti žmones, išpažįstantius komunizmo ir neapykantos religiją ir pakeitusius normalaus žmogaus mąstymą ir sąžinę į „homo sovieticus“ „mąstymą“ ir „sąžinę“? Manau, kad ne. Jų galima tik gailėtis. Juk nekaltinime neregio, kad jis nemato ir kurčio, kad jis negirdi.

Pasak Rusijos disidentų, ci tuojamo minėtame Zojos Krachmalnikovos straipsnyje, komunizmas — jau ne politinė sistema, ir jau — netgi ne susikaltimas, o dvasinė liga, panaši į maro epidemiją... Ir nėra jokių galimybių marą pertvarkyti arba reformuoti, nuo jo reikia pasveikti, pasitelkus visą savo valią ir žinias, ir norą išgyventi. Tas, kuris šios ligos nepripažįsta, arba nenori su ja kovoti, anksčiau ar vėliau puola į apatiją dėl savo egzistavimo beprasmiškumo... dvasiškai yra žuvęs tautai.

O tikras inteligentas Lietuvoje per amžius buvo su savo tauta, su jos vertybėmis, su jos išlikimo perspektyva ir ateities lūkesčiais, jautė jai pareigą ir tarnavime jai matė savo gyvenimo prasmę. Lietuvos filosofo Antano Macineio laiškas Bernardui Brazdžiūniui, paskelbtas „Aidose“ 1952 metais (Nr. 10, spalio 20 d.), skirtas poeto misijai taujoje aptarti, šiandien įgyja naują skambėjimą visos inteligentijos mastu, jungiant ir mokslininkus. Inteligentas yra tautos šauklis, jos pasiūstasis ir ipareigotas. Jis privalo jausti pareigą tautai, nepraeiti tylomis pro jos nelaimes, neužsisukti savojo „aš“ vienutėje ir tik joje ieškoti

žodžio savo kūrybai. Kas kitaip mano, tas nesuvokia savo pareigos tautai — ją šviesti, ją šaukti ir ją vesti.

Džiaugiuosi, kad Lietuvos inteligentai, pasirašę laišką prezidentui, sugrįžo Lietuvai (o, gal, niekada ir nebuvo išėję?), pareiškę savo pilietinę ir žmogiškąją poziciją. Tikiuosi, kad jie žengs ir antrąjį žingsnį — švies, šauks ir ves Lietuvos žmones į jų dvasinį atgimimą — teisingumą, dorumą, moralinių vertybių ir žmoniškumo atkūrimą.

BETYGALOS ISTORIJA ATGLJO KNYGOJE

Lietuvoje sparčiai gausėja kraštotyros knygų apie įvairias vietas ir valstius. Nesenai knygą apie vieną seniausių vietovių Žemaitiuose „Betygalos žemė“ išleido „Alkos“ leidykla, vadovaujama kraštiečio poeto Juozo Nekrošiaus.

Leidinį inicijavo ir parengė Betygalos mokyklos mokytoja Marijona Birutė Navakasienė, leidybą įvairiais būdais parėmė per šimtą betygaliečių. Knyga iliustruota daugiausia 140 nuotraukų, kita vaizdine medžiaga. Rudeniop knyga bus pristatoma Vilniaus mokytojų namuose, kur lankysis svečiai iš Betygalos krašto.

Vaizdingame Dubysos slėnyje įsikūrusi Betygala minima jau seniausiose istoriniuose padavimuose ir tryliktojo amžiaus vidurio Mindaugo dokumentuose. Šalia miestelio yra Betygalos, kiti pilikalniai, daugybė kalvų. 1592-1600 m. Betygalos klebonu buvo garšiosios „Postilės“ autorius, kauninkas Mikalojus Daukša. Betygalos parapija rūpinosi žemaitių vyskupas Motiejus Valančius. Netoli nuo Betygalos esančiame Pasandravio dvarelyje 1862 metais gimė poetas Jonas Matulis-Maironis.

Iš Betygalos krašto yra kilusi rašytoja Danutė Lipičiūtė-Augienė, ekonomistas Mikalojus Lipičius, chorvedys ir vargonininkas Antanas Marijošius, grafikas Jonas Kuzminskas. Žymūs žmonės naujoje knygoje pristatomi atskirai skyriumi.

Leidinį „Betygalos žemė“, tarp kitų įvairių laikų nuotraukų, spausdinami unikalūs 1930 metais atstatytos mūrinės Betygalos bažnyčios statybos, Maironio lankymosi tėviškėje ir kiti vaizdai. (Elta)

* Pakauinėje, netoli Vytėnų gyvenvietės, pradėtos didžiulio prekybos centro statybos. Didžiausio Baltijos valstybės prekybos centro statybos Kaune patikėtos UAB „Mintija“. Galutinai prekybos centro įrengimo darbai turėtų būti baigti po 2,5 metų. (R. Elta)

DRAUGAS, 2001 m. rugpjūtio 24 d., penktadienis 3

Danutė Bindokienė

Laikas peržiūrėti savo vertybių sąrašą

O gal jau pavėluota? Gal mūsų vertybės taip susipainiojo, kad nebegalime atskirti svarbiųjų nuo menkavertėjų? Ar esame savo ambicijų, savo reikalavimų taip apakinti, savo neklaidingumu taip įsitikinę, kad negalime blaiviai galvoti, ir ne tik patys brensdami į nesutarimų kiaurasmelį, bet paskui save tempdami žmoniškumą, pasitiekijimą Dievu ir žmonėmis?

Tokios mintys, be abejo, ne vienam mūsų tautiečių ir ne vieną kartą nuskriejo per galvą, ypač kai išgirstame apie tarpusavio vaidus, nesutarimus, kai mūsų lietuviškosios tautinės grupės (juo labiau gyvenant svetimame krašte) „nešvarūs skalbiniai“ viešai išskabinami savųjų pasipiktinimui ir svetimųjų pajuokai. Veikla ar įvykiai, kurie skaldo visuomenę, kuomet jos vienybė ypač svarbi didiesiems mūsų tautos uždaviniais bei siekiams, yra nepateisinami ir smerkiami.

Kaip gaila, kad vis neišstengiami įsisąmoninti šios paprastos taisyklės — ir jos paisyti!

Mūsų liaudis sako, kad „kur du pešasi, laimi trečias“. O kai „susipeša“ lietuviai ir pradeda „teisybės ieškoti“ šio krašto teismuose, laimi advokatai; laimi tie, kurių tikslas grauti užsienio lietuvių vienybę, tuo būdu veiksmingai silpninant jų pajėgumą pasitarnauti savo tautai. Taip buvo nuo pat antrosios lietuvių imigracijos bangos pradžios, taip yra ir šiuo metu. Anuomet sujungtos lietuviškos pajėgos galėjo nemažai atlikti (ir atliko), kovojant dėl savo tėvynės laisvės, prašant ir net reikalaujant Amerikos (ar kurios kitos laisvojo pasaulio valstybės) valdžios, kad nepažintų Lietuvos okupaciją, kad pasisakytų už jos ir kitų pavergtų tautų laisvę, gintų okupuotose kraštuose žmogaus teises. Savo tarpe su priešinčia, lietuviškoji visuomenė buvo neveiksminga. Tai puikiai žinojo ir to siekė. Nors anuomet apie tas „pašalines griaujamąsias jėgas“ galėjo me tik spelioti, šiandien jau žinome, kad tikrai jos veikė. Liudna pripažinti, kad tos griaujamosios pastangos dažnai buvo sėkmingos.

Deja, šiuo metu lietuviškoje visuomenėje taip pat liepsnoja keli nesantaikos laužai — kai kurie jau išsiplėtę, kaip miškingi gaisrai Amerikos vakaruose sausos vasaros metu.

lejoje nuvykti ir į kitus namus, bet ir ten žmonės gyvena mažose kambarėliuose. Pasitaikė moteris, kuri buvo vietinė. Aš atsimenu, ji virtuvėje turėjo spintą, iš kurios ji visada išsitraukdavo lašinių ir mums po gabalėlį padalindavo. Tai taip pat išliko mano atmintyje. Vieną kartą parejo mūsų mama namo ir papasakojo, jog ji sužinojusi, kad mūsų senelė dar gyva ir laikosi kažkur mieste. Paskui jie rado ją viename name, kuris stovėjo tarp Kanalo gatvės ir kanalizacijos griovio ir namas priklausė Oddey'ų šeimai.

Po poros dienų senelė atėjo pas mus. Ji atėjo su mano mama. Bet tik iki Veidenhofer kelio gyvenvietės. Ten būrys kareivių patpuojo mano motiną ir ją išprievaravo. Ji namo grįžo labai vėlai ir buvo viskam abejinga.

Paklausus, kur yra dabar senelis Bobeth'as, senelė atsakė, kad jis miręs. O juk mes visai neseniai tikėjome, kad jis buvo ligoninėje. Bet kai apie tai kalbėjosi motina su senele, aš supratau, kad senelis mirė ne taip paprastai.

Mano seneliai gyveno, kaip jau minėta, Bažnyčios gatvėje name ne prie gatvės. Mes visada eidavome kiurai per namą į kiemą ir tik tada laiptais aukštyn į senelių butą.

Kai atėjo rusai, jie pasiėmė senelį ir jį dingdo. Kitą rytą buvo paimta senelė, ir kai ji buvo vedama per kiemą, ji pamatė gulintį senelį. Jis buvo nušautas. Kaip senelė sakė, jis nežinojo raišti ant pilvo po skrandžio operacijos, ir tas raištis buvo nurištas. Ji tik pro šalį vedama galėjo į jį pažvelgti.

Atsakingi asmenys (neminint organizacijų, kongregacijų ar pavardžių) jau taip toli nueję kaltinimų keliu, kad galbūt grįžti neįmanoma. Kuri pusė kalta, kuri teisi? Ne mums spresti. Tačiau viena pusė visgi turi didesnę atsakomybę ir tuo pačiu jos veikla, jos elgesys padaro didesnę žalą.

Nejaugi reikėtų aiškinti dėl ko? Kai žmogaus tikejimas yra trapus, kai jį kamuoja abejonės ar šio pasaulio vilionių trauka yra tokia stipri, kad reikia tiesiog didvyriškų pastangų joms atsispirti, dvasinės stiprybės ieškoma bažnyčioje ir pas tuos, kurie yra pašventę savo gyvenimą Dievo tarnybai. Nors ir nelogiška, bet, daugelio įsitikinimu, tas pašaukimas kažkaip išskiria dvasininkus iš „mirtingųjų luomo“, juos padaro visuomenę, kuomet jos vienybė ypač svarbi didiesiems mūsų tautos uždaviniais bei siekiams, yra nepateisinami ir smerkiami.

Jau kuris laikas mūsų dienraštyje pasirodo New Yorko ir apylinkių lietuvių laiškas dėl t. pranciškonų uždaryto Kultūros židinio. Tokius židinius, mūsų tautiečių vadinamus savo namais, statytus jų aukomis ir išlaikomus jų parama, turi kone kiekvienas didesnis lietuviškas telkinys. Nematau tų kultūros centrų iš esmės priklausio parapijoms, vienuolijoms, nes lietuviai nuo senų laikų gerbė ir pasitikiu religines bendruomenes žmonėmis. Tačiau yra įvairių priežasčių, dėl kurių, laikui bėgant ir aplinkybėmis keičiantis, tas pasitikejimas su laužomas. Tuomet, nusivylimas ir nepasitenkinimas nubanguoja ne tik apie vietovę, kur taip įvyko, bet per visą lietuvišką visuomenę.

Prieš daugiau kaip dešimt metų Lietuvoje įvyko stebuklas: tauta padėjo iš ilgų dešimtmečių vergijos miego, nusiųpurtė baimės liekanas ir pareikalavo laisvės. Visų, o galbūt daugiausia okupanto, nustebeimui — jai ta laisvė buvo suteikta! Ir vien dėl to, kad tauta parodė nuostabų vieningumą, pasiryžimą, susiklausymą.

Prisimindami tuos įvykius, pasekime Lietuvos pavyzdžiui: nesiskaldykime. Juk vienybėje — galybė!

IŠSIGELBĖJIMAS BUVO LIETUVA...

ANNEMARIE KIUZAUSKAS

Nr.13

Mes keliavome tuo pačiu keliu kaip ir anksčiau per SchippenBeilį, Friedlander plentru ir Juoduojų keliu į mūsų gyvenvietę. Mes apsidžiaugėme jau iš tolo, nes pamatėme, kad mūsų namas tebestovi. Bet greitai apsišvylėme.

Kai tik priėjome prie mūsų Ilgojo namo kampo, mes tuojau pamatėme, kad visuose languose kyšo su apmūritomis galvomis kareiviai: mūsų namas buvo paverstas ligonine. Kur dabar dėtis? Tada mus pašaukė kažkas iš Friedhofo. Tai buvo ponas Markvardas, kuris anksčiau buvo buvęs Friedhofo valdytoju. Jis mums papasakojo, kad jis gyvena lavoninėje ir kad mes tuojau turime eiti kitur: apylinkė buvo uždrausta. Mes privalo eiti į Kanalo gatvę, ten esanti komendantūra, ir privalome ten užsirašyti.

Ir mes eįjome ten, vis dar vildamiesi, kad ten ką nors sužinosime apie mūsų senelį ir apie senelius Bobeth'us, kurie juk buvo pasilikę Girdavoje. Mūsų grįžimo dienos aš net negalėjau pasakyti. Kelinta tai buvo diena? Tikriausiai tai buvo vasario pradžia. Šioje komendantūroje, mes buvome užregistruoti ir su palydovu nuvesti į Veidenhofer dvarą. Kas buvo kartu su

mumis, aš nežinau, nes užmiršau visus vardus. Bet buvo ir daugiau žmonių, su kuriais mes kartu parėjome.

Buvo jau tamsu, kai mes nuėjome į Veidenhoferą. Mes buvome patalpinti name, kuris buvo skirtas darbininkams. Kiekvienam bute buvo vienas didesnis kambarys, buvo virtuvė ir podolio patalpa — kamara. Maža. Mes ir buvome įstumti į tokią kamarelę. Joje stovėjo dvi lovos, mes kartu susiglaudėme, ir tai buvo viskas, ką turėjome. Ar turėjome ką nors valgoma, aš neprisimenu.

Kitą dieną mes vėl sutikome taip pat ir Raudonojo Kryžiaus seserį, kuri taip pat ten gyveno. Ten buvo ir mūsų parapijos sesuo. Kuo ji vardu, aš neprisimenu. Ji buvo apsirengusi tamsiai mėlyna apranga su baltais taškais, apsigobusi kyku. Tai aš atsimenu, o kodėl išsiskaičiuoju, nežinau.

Moterys buvo išvestos į darbą. Mes, vaikai, visą dieną buvome vieni. Kas ir kaip mus maitino, aš nežinau, bet tikriausiai nelabai alkomė. Tikriausiai radome kokį nors atsargų, nes mes landžiojome po miesto griuvėsius. Motina taip pat kalbėjo, kad ji susirasianti savo nuosavus baldus. Jie buvo sukrauti ankstyvesnėje karo belaisvių stovykloje Friedlander gatvėje: surinkti iš viso miesto, nuvežti į geležinkelio stotį ir ten sukrauti. Iš kur jie surinkti, aš nežinau, bet tikriausiai jie buvo vežami į Rusiją. Moterys kiekvieną dieną su sargyba buvo varomos į darbą. Kartais mūsų motina parsinešdavo ką nors valgoma, jeigu jai pasitaikydavo dirbti kur nors virtuvėje. Naktimis ateidavo iš miesto

rusų kareivių ir užpildavo jiems į akis kritusias moteris. Jie išskeldavo duris arba išskuldavo langus su durtuvais. Jie visai nekneipdavo dėmesio, kad kambaryje ar net lovoje buvo vaikai. Vis dėlto turui pasakyti, kad mūsų vaikų, jie niekada, kiek žinau, neapsunkindavo. Apskritai tie rusai vis dėlto buvo meilūs vaikai.

Prievartautai jau buvo baudžiami ir mums, vaikams buvo pasakyta, kad mes šauktumės pagalbos, kai tik pasirodytų kareiviai. Bet kartais, kol pasirodydavo pagalba, būdavo jau per vėlu. Kas nors bėgdavo į miestą, į Kanalo gatvę — į komendantūrą. Kol iš ten kas nors pasirodydavo, kareivių čia jau nebūdavo. Ir raiteliai pasirodydavo nepakankamai greit.

Patios moterys ką nors sugalvodavo. Namuose buvo palėpės, atskirtos tik lentelėmis. Jos buvo atskirtos tik keliomis lentelėmis. Kai tik kareiviai išbraudavo į butą, moterys slėpdavosi, bėgdamos iš vienos palėpės į kitą. Taip kareiviai būdavo suklaidinti. Komendantai, kaip jie vadinosi, atjodavo raiti iki mūsų namo, raiti išbraudavo į namą ir kirsdavo kareiviams odiniais botagais.

Dvaro namas buvo išplėtas. Bet labai daug kas voliojosi parke. Nors tai buvo išmestos iš namo šiukšlės, mes ten rasdavome labai daug daiktų, kurie mums praverdavo. Šalia dvaro rūmų stovėjo pastatas, kuriame perdirbdavo pieną, kurį parnešdavo iš tvartų stovėjusių karvių. Mes visur landžiodavome ir gaudavome pagerti pieno.

Dabar mes jau buvome mažų mažiausiai ne vieni, nes kasdien kas nors iš pabėgėlių grįždavo. Mes ga-

lėjome nuvykti ir į kitus namus, bet ir ten žmonės gyvena mažose kambarėliuose. Pasitaikė moteris, kuri buvo vietinė. Aš atsimenu, ji virtuvėje turėjo spintą, iš kurios ji visada išsitraukdavo lašinių ir mums po gabalėlį padalindavo. Tai taip pat išliko mano atmintyje. Vieną kartą parejo mūsų mama namo ir papasakojo, jog ji sužinojusi, kad mūsų senelė dar gyva ir laikosi kažkur mieste. Paskui jie rado ją viename name, kuris stovėjo tarp Kanalo gatvės ir kanalizacijos griovio ir namas priklausė Oddey'ų šeimai.

Po poros dienų senelė atėjo pas mus. Ji atėjo su mano mama. Bet tik iki Veidenhofer kelio gyvenvietės. Ten būrys kareivių patpuojo mano motiną ir ją išprievaravo. Ji namo grįžo labai vėlai ir buvo viskam abejinga.

Paklausus, kur yra dabar senelis Bobeth'as, senelė atsakė, kad jis miręs. O juk mes visai neseniai tikėjome, kad jis buvo ligoninėje. Bet kai apie tai kalbėjosi motina su senele, aš supratau, kad senelis mirė ne taip paprastai.

Mano seneliai gyveno, kaip jau minėta, Bažnyčios gatvėje name ne prie gatvės. Mes visada eidavome kiurai per namą į kiemą ir tik tada laiptais aukštyn į senelių butą.

Kai atėjo rusai, jie pasiėmė senelį ir jį dingdo. Kitą rytą buvo paimta senelė, ir kai ji buvo vedama per kiemą, ji pamatė gulintį senelį. Jis buvo nušautas. Kaip senelė sakė, jis nežinojo raišti ant pilvo po skrandžio operacijos, ir tas raištis buvo nurištas. Ji tik pro šalį vedama galėjo į jį pažvelgti.

Bus daugiau

Bičiulystė

Parengia Ligija Tautkuvienė,
talkinant sūnui Adamui

Rašykite mums „Draugo“ adresu su nuoroda „Bičiulystei“
arba P.O. Box 4102, Wheaton, IL 60189
el. paštas: biculyste@aol.com

Bičiulystė. Nr. 17

VASARA

Kiek kitokia ji čia, ta mūsų vasara. Atostogų tiek, kiek nori, pinigų tiek, kiek duos. Čia neatostogaujama kaip Lietuvoje, čia nėra tokių atostogų kaip Europoje ar net Kanaidoje. Yra tik trumpos atostogos po pirmųjų darbo metų ir tik po truputį ilgėjančios antaisiais, trečiaisiais metais. Ilgėjančios tik po dieną, dvi ar tris.

Vasara jau persirito į ant-
raja kalendorinių dienų pusę,
bet čia ji dar tęsis ilgėliau nei
Lietuvoje. Duok die, kad nebū-
tų karšta ir taip kankinamai
drėgna, kaip praeitaisiais ar
dar anksčiau... Šiais metais,
galima sakyti, vasara yra ge-
ra.

Muskegon

Nemaža dalis jaunimėlio
stovyklavo ar stovyklauja
skautų, ateitininkų stovyklo-
se, kas Rake, kas Muskegon,
ar dar kur kitur. Čikagos jau-
nimėlio dalis, priklausanti
jūrų skautams jau „atstovyk-
lavo“ — vieni plaukė jachtomis
iki stovyklavietės, kiti va-
žiavo mašinomis į stovyklavie-
tę. Gyveno palapinėse, miške.

Vienas „Bičiulystės“ redak-
torių-paštelėjų — Adamas
Tautkus — jūrų skautas-bu-
dys:

— Adomai, kas labiausiai
tau įstrigo šią vasarą?

— Buriavimo stovykla. Vis-
kas buvo labai puiku. Pada-
riau daug nuotraukų, galėsim
vėl spausdinti laikraščioje.

Vaikų stovykloje galėjo būti
daugiau. Dabar iš vis buvo
aštuoniolika. Man patinka su
jais dirbti. Gyvenome miške,
palapinėse. Buvo smagu, bet
tegu pasakoją jie patys. Plau-
kėme jachta 20 val. pirmyn iki
Muskegon ir 36 valandas at-
gal... Vairavau jachtą. Smagu
— vėjas, bangos pučia, kaip
tikroje jūroje.

— Ar neturėjai baimės jau-
smo?

— Kai pasakysiu, kad gal ir
buvo kartais koks neįprastas
jausmas, tai tada, kai plauk-
sime kitą kartą, vėl nemiegosi
ir visko prisigalvos. Viskas
buvo gerai!

— Ar atsimeni pirmąją savo
buriavimo stovyklą? Kaip da-
bar viskas Tau atrodo?

— Man pirmoji buriavimo
stovykla buvo Floridoje, netoli
St. Petersburg miesto. Dr. A.
Paulius vedė savo mašiną mū-

sų visą būrį į Floridą. Gal dau-
giau nei parą keliavome. Ir
tada gyvenome miške, prie pat
įlankos. Atsimeni, buvote at-
važiuavę aplankyti. Gyvenome
laukinį gyvenimą. Buvau vai-
kinukas iš Lietuvos, ir daug
ko nežinojau, tada mokė kiti.
Nepakartojami išpūdžiai. Kas-
met vis kitokie. Kurį laiką ne-
buvo tik buriavimo stovyklų.
Dėkui dr. A. Pauliui, kad turi
tiek kantrybės su mumis, o
ypač su dabar atvykusiaisiais
iš Lietuvos. Tik jo pasiryžimu
mes vis dar buriuojame ir mo-
kome kitus.

— Žodžiu, esi patenkintas,
kad skautauji, buriuoji?

— Gyvenimas įdomesnis,
gal ir turtingesnis.

— Pradžią, jei prisimeni, bu-
vo sunkoka — nenorėdavai
važiuoti į skautų sueigas,
varždavausi ne itin geros
anglų kalbos, nemokėjai ben-
drauti su Amerikos lietuviu-
kais. Vis vežiadavau ir „auk-
so“ kalnus žadėdavau — jei
važiuosiu, tai... Atėjo laikas,
kai važiuoju pats ir tik pirmyn
(tiems lietuviams, kurie dabar
skaity šias eilutes, sakau, —
vežkite vaikus į tokias stovyk-
las, sueigas. Tegul pradžia
bus ir sunkesnė, bet palaips-
niui vis lengvės, kol vieną gra-
žią dieną jūsų vaikelis iš be-
briuko taps budžiu, ir pasakys
— „važiuoju pats į sueigą...“).

— Kokia įdomiausia diena
šių metų vasarą?

— Pati įdomiausia mano va-
saros diena buvo Los Angeles,
kur pirmą kartą pamatiau se-
serėną Mykolą. Koks jis ma-

žas ir protingas vaikas — negi
ir aš toks buvau? Įdomu ir
keista. Jei jie gyventų Čika-
goje, tai aš užaugčiau My-
kolą, kaip jūrų skautą. Jis bū-
tų bebrukas, o aš — jūrų vil-
kas su barzda (kaip mūsų tė-
vas, tik trumpesnė!), moky-
čiau jį vairuoti laivą. Būtų vi-
sai įdomu! Netrukus prabėgs
vasara, vėl studijos, darbai.
Kartais labai gaila, kad skau-
tiška vasara tokia trumpa. Ir,
ko gero, ji tik trumpės ir
trumpės — reikės dirbti, mo-
kytis daugiau. Žinoma, mes
dar plaukiosime savaitgaliais,
o po to valysime, remontuo-
sime laivus. Vasara prabėga
labai greitai!

Dvidešimt trejų metų college
studentą Darių Nausėdą, pa-
kalbinu per „Draugo“ gegu-
žinę. Čia pat stovėjo ir Augus-
tas. Na, sakau, dabar pasi-
aiškininkite, kodėl nekalbėjote
stovykloje lietuviškai? Juk jūs
abu lietuviai!

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

Vasariškos šypsenos... Iš kairės: Dangerūta Skurvydiene (Kaunas), Eglė Žvangulytė (Vilnius), Jolanta Kun-
cienė (Vilnius) — bet susitikusios Lemonte.

žas ir protingas vaikas — negi
ir aš toks buvau? Įdomu ir
keista. Jei jie gyventų Čika-
goje, tai aš užaugčiau My-
kolą, kaip jūrų skautą. Jis bū-
tų bebrukas, o aš — jūrų vil-
kas su barzda (kaip mūsų tė-
vas, tik trumpesnė!), moky-
čiau jį vairuoti laivą. Būtų vi-
sai įdomu! Netrukus prabėgs
vasara, vėl studijos, darbai.
Kartais labai gaila, kad skau-
tiška vasara tokia trumpa. Ir,
ko gero, ji tik trumpės ir
trumpės — reikės dirbti, mo-
kytis daugiau. Žinoma, mes
dar plaukiosime savaitgaliais,
o po to valysime, remontuo-
sime laivus. Vasara prabėga
labai greitai!

Dvidešimt trejų metų college
studentą Darių Nausėdą, pa-
kalbinu per „Draugo“ gegu-
žinę. Čia pat stovėjo ir Augus-
tas. Na, sakau, dabar pasi-
aiškininkite, kodėl nekalbėjote
stovykloje lietuviškai? Juk jūs
abu lietuviai!

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupranta
lietuviškai, todėl mes kalbėjo-
me angliškai. Augustas pats
kalbėjo angliškai. Nors kar-
tais kalbėjome ir lietuviškai.

— Darius. Mano draugas
Mike Shahan, kurį pasikvie-
čiau į šią stovyklą, nesupr

Atkelia iš 4 psl.

Ji yra iš tų, kurie paskambina vadovei (man — L.T.) ne mažiau kaip kartą savaitėje — įsitikina, kad dar gyvi ir sveiki, šnektelime. Žodis po žodžio išaiškėja, kad Augusto atostogos daugiausia bus tik „ant asfalto“, vadinasi — aplink namus. Na jau ne, sakau Jurgai, siųsk sūnų į skautų stovyklą, kaip tik Adomas rengiasi į ją. Tuoj paskambinau dr. Algiiui Pauliui — ar galima? O taip! Tik kuo daugiau tokių vaikų. Ir mes, kaip suokalbininkės prieš Augustą, nusprendžiame, kad jis turi vykti į stovyklą. Atvirai pasakius, maniau sau, — Augustas panašus į „mamytuką“, bus ten ir ašarų ir ko tik nori, o, pas dr. Paulių patekus, reikės visokių darbų darbelius nudirbti. Po šios stovyklavietės Augustas turės keliauti į kitą skautų stovyklą, o jam — vienturteliui, peršnektėjome, ar nepails namų, mamos... Po stovyklų Augustas grįžo namo puikiausios nuotais!

— Augustai, kaip stovyklos? Kas patiko?
— Maudėmės, buriavome, gaudžiau žuvį.
— Ar daug pagavai žuvų?
— Daug. Keturias.
— Ką veikėi — iškepei, suvalgei?
— Kurios buvo mažos, tai atgal paleidom.
— Na, o kaip Tau patiko tvarka stovykloje?
— Nepatiko.
— ?!

— Anksti reikėjo keltis, todėl ir nepatiko. Atsibundame, dar pagulime lovą. Man tik patiko maudytis. Pusrūčius paruošdavo patys vaikai.
— O tu ką paruošei ar pagaminai?
— Nieko. Nenorėjau. Aš tik laukiau, kada duos valgyti. Pradžioje nieko nedariau ir nieko nenorėjau daryti.

— Bet tada vis tiek kažką turėjai padaryti, negi tik kiti vaikai visą laiką dirbo? Valei, plovei, padėjai?
— Indus nusirinkdavau. Statų irgi nevaliau, kiti valė. Kartą padariau sumuštinis su sūriu. Sumuštinis galėjo padaryti bet kas. Šiaip, jei sakydavo, kad reikia kažką padaryti, tada dariau.
— Miegojai palapinėse. Ar patiko?
— Labai. Mes buvome dviese su Algiiu Kazlauskis. Nesuapkom.

— O taip buvo, kad susipykdavote?
— Taip, vaikai susipykdavo, net kelis kartus per dieną. Aš susipykau su Tomu, Mantu, Julium. Kodėl? Jie mušėsi, stumdėsi...

stumdėsi...

— Tai per visą stovyklavimo laiką buvai susipykęs?
— Ne. Vaikai kasdien susipykdavo, susitaikydavo. Reikėjo susidraugauti. Negaliu pasakyti, kad mes piktai susipykdavome, bet susipykdavome ir tiek.

— Ką vadovai sakė?
— Kai pamatė, tai sakė — nebedaryk taip. O jie vis tiek kibo muštis. Kai kurie buvo vyresni, gal 14 metų. Vadovai Adomas klausė manęs, ką blogo padarė man vaikai, sakau, mušė. Tada Adomas juos nubaudė. Iš vadovų labiausiai patiko Adomas. Jis — mano draugas. Ar aš galiu jam paskambinti? (žinoma, taip!) Patiko visi vyresni vadovai Šarūnas, Dhugal ir Darius. Vadovai Artūras. Jis globojo mane. Daktaras Paulius buvo geras ir kartais blogas — reikalavo tvarkos.

— Ar tai blogai?
— Gal ir ne, bet geriau laisvė.
— O kas paliko išpūdį (Augustas klausia ką reiškia žodis „išpūdį“)?
— Plaukti jachta. Turėjau liemenę. Toli nuplaukėme. Burės! Buvo įdomu. Paskiau išmetė į vandenį — plaukiojome. Man labai labai patiko plaukti laivu ir vandenyje.

— Kas patiko kitoje stovykloje Rake?
— Šokiai.
— Šokai su mergaitėmis?
— Taip. Šokome su mergaitėmis. Vardų neatsimenu, nepaklausiau. Kas grojo? Magnetofonas. Tvarka patiko. Patiko maudynės Rake. Maistas buvo geras. Picos davė.

— Ar važiuos kitamet?
— Norėčiau važiuoti, bet kažin ar mama išleis. Sakė, kad turėsiu gerai mokytis, jei norėsiu važiuoti.
— Ar sunku gerai mokytis?
— ...gal ir nesunku. Pasi-stengsiu.

— Kur stovykla patiko geriau, kodėl?
— Rakas patiko, nes buvo šokiai.
— Augustai, tu blogai kalbi lietuviškai. Čia esi tik ketveri metai, bet, brolyti, kalbi prastokai. Kokia kalba kalbėjote stovyklose?
— Rake — angliškai, dak. Pauliaus stovykloje — kalbėjo angliškai ir lietuviškai. Kartais ir Rake kalbėjo lietuviškai. Mažai. Daugiausia angliškai.

— Ar paauagai per vasarą?
— Ne tik paaugau, bet ir sukūdau...
— Ar lauki naujųjų mokslo metų?
— Nežinau. Sunku pasakyti.

— Viskas priklauso tik nuo tavęs. Laikykitis!
Prieš mums išsiskiriant Augusto mama Jurgita išreiškė viltį, jog lietuvių stovyklose būtų daugiau kalbama lietuviškai. „Per mokslo metus visą dieną tėvai dirba, pasimato su vaikais tik vakarais, o vakare — netrukus į lovą, miegoti. Visi visur — mokyklose, stovyklose, koncertuose ar susirinkimuose, turėtume dėti pastangas, kad vaikai kalbėtų lietuviškai. Dabar tik išėjo iš lietuvištos mokyklos klasės ir pluriptarpusavyje angliškai. Aš pati savo vaiką labai trumpai matau. Šią vasarą visi bandėme padėti jam pasi-vyti savo klasę — kasdien skaitome, rašome. Jis jau dabar pradeda kalbėti vertimais. Ir jei šiandien, rytoj jo nesuimsiu, tai jau kitais metais išvis nenorės kalbėti. Juk vaikai eina lengviausiu keliu. Tingi dėti daugiau pastangų“ — teigia Jurgita Ambrizienė.

Pakalbinau dr. A. Paulių — ar nesunku ptepti tokią našta vaikų ant savo peties? — organizuoti stovyklas, laivų tvarkymą, plaukimus? Sako, kad ne — pripratęs ir negalvoja, kad sunku. Koks pagrindinis šių stovyklų tikslas?
— Rengiamie jas gamtoje, kur nėra didelių patogumų, kur vaikai turi išmokti tvarkytis, gyventi savarankiškai, turėti mokytis sugyventi vieni su kitais. Reikia išmokti ir apsisąsugoti, bendrauti, nes kartais vaikai mėgsta apsišaukti, kad niekas nemato. Bet mes labai stebime ir visada norime, kad vaikai nekonfliktuotų, nesuipyktų. Vaikai mokosi gyventi gamtos sąlygomis — išsivirti valgi, palaipines pasistatyti, prižiūrėti, gyventi jose. Maudytis, praus-tis ežere, ne vonioje. Būna šal-tų ir šiltų dienų ir čia reikia išmokti save apsaugoti, kad kažin ar mama išleis. Sakė, kad turėsiu gerai mokytis, jei norėsiu važiuoti.

— Ar sunku gerai mokytis?
— ...gal ir nesunku. Pasi-stengsiu.
— Kur stovykla patiko geriau, kodėl?
— Rakas patiko, nes buvo šokiai.
— Augustai, tu blogai kalbi lietuviškai. Čia esi tik ketveri metai, bet, brolyti, kalbi prastokai. Kokia kalba kalbėjote stovyklose?
— Rake — angliškai, dak. Pauliaus stovykloje — kalbėjo angliškai ir lietuviškai. Kartais ir Rake kalbėjo lietuviškai. Mažai. Daugiausia angliškai.

— Ar paauagai per vasarą?
— Ne tik paaugau, bet ir sukūdau...
— Ar lauki naujųjų mokslo metų?
— Nežinau. Sunku pasakyti.

— Pakalbinau Augustą, o jis pasigyrė, kad nieko nedirbo stovykloje!
— Tokius mažus — 7-10 metų vaikus mes nevertiname ką nors didelio padaryti, tam jau yra vyresni. Bet jie, matydami kaip dirba vyresnieji, palaipsniui įpras ir perims jų darbus. Juk tie vyresnieji neseniai patys buvo bebrukai ir kažko nenorėjo daryti. Viskam ateina laikas. Natūraliai.

— Ar rengiate sau pamainą?
— Ar tikite, kad ta pamaina jau užaugo ir galėtų savarankiškai dirbti su skautais?
— Pamaina jau lyg ir užaugo, bet dar nėra labai savarankiška. Daugelis ateina, pabūna, išsėina. Bet, žiūrėk, sukūria šeima, paaugina vaikus ir jau, vaikais vedini, sugrįžta atgal. Gal taip turi būti. Kiti ateina ir patys nežino, ko nori.

M.K. Čiurlionis. „Mergelė“. 1907.

Palaukiame, stengiamės pritraukti, bet pasimato, kad jiems neįdomu ar dar ko kito jie ieško, tada, išsėina. Šiais metais gerai dirbo visi vadovai. Darius Nausėda, Dhugal Bedford — jis pagrindines būravimo mokymo pamokas vedė. Gerai dirbo Artūras Kavaliuskas, Šarūnas Varnauskas ir, žinoma, Adomas. „Audros“ laivo kapitonas Darius Bartkus ir Linas Paulius — jie padėjo nuplūdyti laivą į stovyklą. Šiais metais truko vadovų, kurie galėjo vykti kartu, todėl ir stovyklaujančių vaikų negalėjome kvieisti daugiau.

Dabar jūrų skautų didesnę dalį sudaro jaunimas iš Lietuvos. Jums pavyko labai bičiuliškai juos visus — Amerikos lietuviukus ir neseniai atvykusiuosius, — sujungti į vieną puikią komandą. Gal žadate plaukti Lietuvoje?
— Na, ne. Su tokiais laivais ir tokio patyrimo „jūrininkais“ mes galime tik ežerų plaukti ar vandenyno pakrantėmis. Reikia geresnių laivų ir t.t.

— Netrukus atkeliaus ruduo. Vėl pakviesite jaunimėlį į sueigas, mokysite teorijos, žiemą rengsite slidinėjimo išky-las. Norisi palinkėti Jums geros sveikatos, to paties užsi-degimo ugdant skautukus. O lietuviukams — kuo gausiau jungtis į jūros skautų gretas. Tikrai įdomu ir naudinga. Ypač, jei mėgstate plaukti.

Los Angeles

Liepos mėnesį teko trumpai pabuvoti Los Angeles ir pabendrauti su jaunimu, neseniai atvykusiu iš Lietuvos bei kiek vyresniais žmonėmis ir išsivys. Pradėsiu nuo Vilius, kuris LA gyvena jau antri metai. Klausiu, kaip jam sekasi gyventi, ar bendrauja su išsivys ar būna parapijoje.

Vilius: — Parapiją nuėjau į parapiją, niekas į mane nekreipia jokio dėmesio.
— Tai pats kreipkis. Sakyk

— esu neseniai iš Lietuvos ir t.t.
— Gal mes jiems neįdomūs. Kai nuėjau, tai niekas nei pakalbino, nei „akį užmetė“, pasijutau nejaukiai, kaip tuščia vieta. Gal mūsų jaunimas norėtų susitikti, bet visi daug dirba — pinigų reikia gyvenimui pradžiai.
— Kaip Tu patekai Amerikon?

— Lietuvoje viskas sustojo. Valstybė blogiau nei reketininkai — reketuoja pati, visokių mokesčių priglavo. O jau valdininkai, tai neduok Dieve — privilegijuotųjų klase! Tai va, kai niekur nieko negalėjau padaryti, darbų negavau, pirašėm laiškus giminiams, pažįstamiems į JAV — niekas neišskvietė, nepadėjo. Parašėm iš Kauno kilusiam žydui ir štai aš esu čia. Buvo palankus įstatymas (galiojo iki balandžio 30 d., dabar dar prastai) ir jis man pradėjo tvarkyti dokumentus „šaliai kortai“. Tikiuosi susitvarkyti. Ačiū jam. Kai nueini pas lietuvių, tai ko paklausai — niekas nieko nežino arba išvis neatsako. Nei kokį advokatą gali pasiūlyti, nei kokius darbus. Nieko.

— Ar žinai, kad čia rengiamos Lietuvių dienos ir labai daug žmonių suvažiuoja?
— Praeitais metais buvau. Daug ką galėtų daryti kitaip. Įdomiau.
— Kodėl nepasisiūli? Juk rengėjams visą laiką reikia paramos!
— Gal, kad neturiu laiko. Toli nuo parapijos gyvenu. Dar ir tas mano gyvenimas tik prasideda. Visko reikia.
— Nueik, susipažink artiau. Jaunų žmonių visur labai reikia. Pasisiūlyk pats. Matai, pakritikuoti yra lengviausia. Pamėgink pats padaryti!

ZODIAKAS

MERGELE

Mergelė arba Virgo — šeštasis Zodiako, paskutinis vasaros mėnesio ženklas. Saulė būna rugpjūčio 23 — rugsėjo 22 d. Tai Merkurius apogėjus ir jo namai. Pagal helinizmo laikų astrologiją šio ženklo globėjai yra Saulė, Venera ir Merkurius, o pagal indų astrologiją — Merkurius, Saturnas ir Venera. Mergelė yra moteriškas, neigiamas (pasyvus) ir jodrus žemės ženklas.

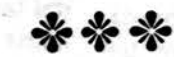
Mergelė simbolizuoja nekalbėtą ir dar neįgyvendintą galimybių visumą. Krikščionių mistikai Mergelę lygino su siela, pasirususia priimti Dievą.

Merkurius — artimiausias Saulei planetos pavadinimas. Merkurius — senovės romėnų prekybos ir amatų dievas (vėliau tapatinamas su

graikų Hermiu), rankoje jis laiko lazda — kadiceją. Jau antikos laikais šią planetą plika akimi matydavo astrologai bei astronomai, nors pastebėti ją ir sunku — tik ryttais ir vakarais, netoli Saules.

„Alchemijoje“ Merkuriumi vadinamas gyvsidabris, kuris, šalia druskos ir sieros, laikomas vienu „filosofinių“ elementų ir pasaulio pradmenų — jis reiškia dvasią (spiritus). Priešingai negu „vyriškos“ planetos Saulė, Marsas, Jupiteris ir Uranas, ir „moteriškos“ — Venera, Saturnas ir Neptūnas, Merkurius laikomas hermafroditu, todėl vaidino svarbų vaidmenį alchemikams kaip simbolis, perteikiant priešingybę.

Parengta pagal Udo Becker (L.T.)

LABUTIS!

Kaip pasiekti namus? Kaip sugrįžti pas jus? Apkabinti karštai...

Taip, žinau, dar truputį svetur Ir tada į namus: Aš pakilsiu aukštai Ten kur žydras dangus... Tik dar vieno prašau — Bėgi laike greičiau, Pasiilgau namų, be namų negerai!

Štai koks jis, žinau liūdnokas, bet aš jį rašiau kai man buvo darbe liūdna. Nebuvo visai žmonių, tai galėjau galvoti ir rašyti. Man labiau patinka kai būna pilna žmonių, tada dirbu ir nebūna laiko net galvoti apie namus, tada galvoje tik darbė. Manau aš pakankamai esu stipri ir tikrai nugalėsiu tą savo liūdesį, galima sakyti, kad jau mėnuo praėjo. Tai tiek, dar kartą linkiu visų geriausio!!!

Su meile —

Kristina

P. S. Taip Kristina jautėsi pirmomis dienomis atvykusi į Ameriką. Ji yra viena iš keleto šimtų studentų legaliai įsidarbinusių šią vasarą užsienyje. Kristina dirba Pramogų parke Alentown, PA. Reikia manyti, kad namų ilgesys dabar ją rečiau beaplanko, o kai rudenį reikės grįžti į namus, gal bus net liūdna jai atsisveikinant su Amerika. J. K.

Sekmadienį nukeliauju bažnyčion. Potuštė. Sako, kad daug žmonių atostogauja. Po šv. Mišių, kurias atnašavo vietinis kunigas, o bažnytinis choras, diriguojamas V. Ralio visai puikiai giedoja, nuėjau į valgyklą, kur rinkosi žmonės pavalgyti, pasėdėti, pakalbėti.

Bus daugiau

Adomas ir Mykolas Los Angeles, Ca.

Augustas, Algis ir laimikis!

Losangelietė Ina Martinienė su savo ir savo sesers vaikais.

BŪTINA TARTIS KULTŪROS ŽIDINIO NEW YORKE KLAUSIMU

ALGIMANTAS S. GEČYS

„Draugo“ skiltyse dažnai spausdinami straipsniai ir skaitytojų laiški Kultūros židinio New Yorke pardavimo bei priklausomumo klausimais. Reikalingas stipriai jaudina New Yorke miesto apylinkėse gyvenančius tautiečius. Tačiau jis nematoma svarbus kiekvienam užsienyje gyvenančiam lietuviui, nes rishai su daug gerų darbų išvijoje nuveikusiais tėvais pranciškoniais. Nuo pat lietuvių emigracijos į JAV-es pradties mūsų visuomenės vaidino svarbų vaidmenį lietuvių palaikymui. Jų su visuomenės talka bei parama statytose mokyklose, kultūros centruose, bažnyčiose, senelių namuose, spaustuvių bei redakcijų patalpose išvijoje glaudasi, norint į Dievą melstis sava kalba, išlaikyti mums įdiegtas tautines bei religines tradicijas.

Laikui bėgant ir ankstyvesnės kartos išeinant nesugrįžamai, ne vieną mūsų lietuviškojo teltinio kiemą aplanko bandymai atimti tai, kas mūsų įsitikinimu, mums priklauso. Atimti iš mūsų tai, kas metų metais esame laikę savo lietuviško paveldo neatsikiriama dalimi. Lietuvių klebonų mirtys ar pasitraukimai iš užtarnautų pilsų, ryški pašaukimų stoka ir dvasinė luoma, su atgauta Lietuvos nepriklausomybe pakitę lietuvių visuomenės apstatavimo poreikiai yra didysis šio meto rūpestis. Pridėjus dar ekonominius motyvus, svetinišalių hierarchijų nesugebėjimą įsijaušti į mūsų tautiškojo įsitikinimus, ir rasime save ginant savąsias teises, kovojant už išlikimą lietuviams. Ten kur vedant „kovą“, buvo sugebėta ne vien protestuoti, bet ir įtikinamais argumentais, kur buvo atkreiptas dėmesys ir į pareigas bei uždavinius savosios tikinčiųjų bendruomenės išlaikymui, kur taikiai būdu iškota kompromiso, pavyko išaugoti tai, kas ankstesnės kartos ir mes sukūrėme. Turime daug pavyzdžių, kur galėjome prarasti, bet savo diplomatiškumu, užsispyrimu ir pasiaukojimu sugebėjome lietuviškuosius židinius išaugoti ateities kartoms.

O kaip su Kultūros židiniu?

Tenka apgailestauti, kad Kultūros židinio New Yorke (tiksliau Brooklynje) klausimu nesiteikiama ieškoti tėvams pranciškoniams ir New Yorke lietuvių visuomenės priimtino sprendimo. Kompromisas galimas tik tada, kai klausimų derys vedančios pusės viena kitą laiko pagarboje, pripažįsta viena kitos, nors ir dalyne, teise į nuosavybę, yra suinteresuotos tarnauti teisingumui ir siekti viešąją opiją pagrįsto susitarimo. Nuostabą kelia, kad asmenys praityje artimai veikę, renkant lėšas Kultūros židiniui, savo rankomis darbdavę patalpas įruošiant, šiandien yra tiek susipriešinę, kad neranda gero to džio apie buvusį draugą ir bendradarbį. Susipriešinimo kaltės tenka ieškoti abiejose pusėse. Netaktiški pareiškimai nepamirštami, pažeistos ambicijos negydomos. Prietrūkta vadovų, kurie savo visuomeninį prestižą ir užimamą aukštą dvasininko pareigą būtų sugebę panaudoti kompromiso pasiekimui. Klausimo sprendimas atsi-

dūrė rankose tų, kurie buvo suinteresuoti savosios pusės bekompromisiniu laimėjimu.

Stipri advokatų įtaka

Netenka stebėtis, kad dabartinio metu Kultūros židinio klausimas išimtinai remiasi advokatų daromais sprendimais. Kultūros židinio tarybos advokatų strategija iki šiol rėmėsi tėvams pranciškoniams sutrukdinti Kultūros židinio pardavimą per įvairiusėjimus JAV-ių teisme. Pralošus vieną bylą, ji buvo apeliuojama. Šiai nesibaigus, savo ruožtu New Yorke „Lietuvių atletų“ klubas teismui yra pertekęs skundą dėl tariamo sutarties lauzymo, kuris greičiausiai taps nauja byla nukreipta prieš tėvus pranciškonus. Tėvų pranciškonų advokatų strategija remiasi prieš jų klientą užvestų bylų „išmetimu“ iš teismo, kontrastuojančių bylų užvedimu, kelių milijonų ieškinio priteisimu buvusiam Kultūros židinio tarybos pirmininkui dr. Jonui Bilėnui. Advokatams teismuose aiškinantis, nukentėję tėvai pranciškoniai, negalėdami pasinaudoti tikėtų pajamų šaltiniu apaštališkai veiklai Lietuvoje finansuoti, nukentėję ir New Yorke lietuvių visuomenė, su advokatų padiktuotu Kultūros židinio uždavymų pakeitimu praradusi patalpas susirinkimams, koncertų bei minėjimų ruošai, lietuvištinė mokykla, tautinių šokių grupės repeticioms, sporto treniruotėms, varžyboms ir t.t.

JAV LB pastangos tarpininkauti

Pereitais metais tuometinė JAV LB Krašto valdybos pirm. adv. Regina Narušienė laišku kreipėsi į tėvų pranciškonų visuomeninio Brooklynje viršininką tėvą Pranciškų Giedgaudą, OFM, dėl planuojamo Kultūros židinio pardavimo. Ji prašė tėvų pranciškonų „...su gera valia, be ambicijų, be asmeniškumų išspręsti šią didelę problemą lietuviškoje veikloje ir rasti būdą išlaikyti Kultūros židinį lietuvių rankose“. Tėvo Pranciškaus atsakyme, rašytame 2000 m. rugpjūto 29 dieną, dalykiškai išdėstyti motyvai, privėdę siekti Kultūros židinio pardavimo. Kaip galima sprendimą, jis siūlė Kultūros židinio naudojantiems vienetais pereiti į priemiestyje (Maspeth, NY) esančią V. Atsimainymo lietuvių parapiją. Pastebėjęs, kad „New Yorke lietuvių yra žymiai prisiidę prie Kultūros židinio statybos ir išlaikymo“, tėvas Pranciškų rado svarbą paminėti tėvų pranciškonų duotą pažadą, „...jog pardavę Kultūros židinį, mes lietuvišką veiklą New Yorke apylinkėje palaikysime rimta finansine parama“.

Ši straipsnį rašančiam Algimantui Gedui pereitų metų pabaigoje teko perimti vadovavimą JAV LB Krašto valdybai. Ši m. kovo 7 d. laišku kreipiausi į Lietuvos Šv. Kazimiero provincijos provincijolą tėvą Sigitą Benediktą Jurtį, OFM, su prašymu padėti išspręsti nemalonią, lietuvių tarpusavio solidarumui kenkiančią, padėtį. Atkreipęs provincijolo dėmesį į tai, kad su įvykusi Lietuvos Nepriklausomybės šventės minėjimu tėvai pranciškoniai yra panaikinę galimybę lietuvių visuomenei naudotis Kultūros židinio pa-

Prisimenant „Baltijos kelią“, kai lietuvių tauta vieningai reikalavo savo teisių ir laisvės. Eltos nuotr.

talpomis (išimtis suteikta lietuvištinė mokykla, leidžiant užbaigti mokslo metus!), laiške teigiau, kad „Neturėtų būti leista, kad tėvų pranciškonų didelis įnašas lietuvių išvijoje būtų aptemdytas, kad išvijos lietuvių tarpe įsivyratų nuomonė, kad tėvai pranciškoniai nuo jų nusisuka, kad dėmesys lietuvių sielovadai Lietuvoje yra svarbiau už sielovadą už tėvynės ribų esančių Dievo vaikų“. Laiške pastebėjau, kad lietuvių išvijoje kur kas nėra išmirštanti. Jos gretas dabartinio metu papildė tūkstančiai iš Lietuvos atvykusiųjų. Šiems naujesiems ateiviams, išgyvenusiems okupanto jungą ir ateizmą propaguojančią valdžią, Bažnyčios apaštalinis darbas yra nemažiau reikalingas. Nusiskundžiau, kad JAV LB XVI tarybos nutarimas prašantis tėvus pranciškonus ieškoti sprendimo, garantuojančio Kultūros židinio naudojimą New Yorke lietuvių veiklai „...teliko balsu šaukiančių tyruose“. Apgailestaves, kad „kalbamasi“ amerikiečių teisme ir neieškoma kompromiso, pastebėjau, kad laimėtojų ir pralaimėtojų šiuo klausimu negali ir neturėtų būti. Pareiškiau, kad sprendimas privalo būti grindžiamas 1974 m. vasario 10 dieną pasirašyto Lietuvių Kultūros židinio deklaracijos akto dvasia, kuri tėvui Jurtiui ištiesi pacitavau. Laišką baigdamas, pasiūliau kaip JAV LB Krašto valdybos pirmininkas savo asmenišką tarpininkavimą dialogo pradėjimui tarp abiejų Kultūros židinio reikale konfliktuojančių pusių.

Netikėtas pokalbis su tėvu Jurtiu

Į kovo 7 dieną tėvui Jurtiui, OFM, rašytą laišką atsakymo nesu sulaukęs. Tai mane stebina, bet gal Lietuvoje su pasiekusiais oficialiais laiškais apsieinama kitaip? Netikėta sutapimu, š. m. liepos 29 dieną provincijolą tėvą Jurtį sutikau Filadelfijos Šv. Andriejaus lietuvių parapijoje po atlaikytą Mišių. Pasakiau savo pavarde – atpažino. Pastebėjau, kad nesu sulaukęs atsakymo į jam pasiųstą laišką. Atsakė, kad neturėjęs problemų, kaip į laišką atsakyti. Iš atsakymo supratau, kad reikalą turiu su padoriu, nebandančiu išsisukinėti asmeniu. Kalba nukrypo į Kultūros židinio reikalą. Pastebėjau, kad laukias šį rudenį įvyksiančio Pranciškonų kapitulės posėdžio. Ankstyvesnio būta sausio mėnesį (prieš mano laiško gavimą). Kapitulės posėdyje bus daromi sprendimai Kultūros židinio klausimu.

Tolimesniame pokalbyje su tėvu Jurtiui pareiškiau savo nuomonę, kad delsimas su problemos sprendimu nepasitarnauja nei lietuvių visuomenei, nei tėvams pranciškoniams. Spaudoje vis daugiau ir daugiau kritiškų pasisakymų

dėl nutarimo Kultūros židinį parduoti. Tai ilgainiui sunkins tėvų pranciškonų veiklą JAV-e, ilgainiui atsilieps į aukas, palikimus. Provincijolas pareiškė, kad tėvų pranciškonų iš New Yorke nesiekiamas trauktis, planuojama čia atsistoti darbuotis kelis broliukus. Įsiterpiu pasiūlydamas, kad būtų atsiųstas ir jaunas vienuolis kunigas apaštalausti tarp New Yorke gausiai atvykusių lietuvių. Reiškiau nuomonę, kad, esant lietuviškai kalbančių kunigų trūkumui, Brooklynje vyskupija gal būtų palanki misijai steigimui. Tėvas Jurtys paklausė kodėl New Yorke lietuvių neinama į Maspeth parapiją. Atsakiau, kad išvijoje turime skaudžią patirtį. Tiesa, dabartinis klebonas Maspeth lietuviams palankus. Tačiau pasiūlyčiau klebonai ir lietuviams vietos parapijoje dažnai nėra. Kai lietuviškas Mišias susirenka vos tarp 30 ir 40 lietuvių, tikėtis parapijos tautiniu požiūriu „sugydyjeimo“ vargu ar galima laukti. Pasiguodėme ir dėl Apreiškimo parapijos New Yorke ateities, kur ispanų kilmės tikintieji, neturint lietuvių klebono, parapiją perima.

Dar kartą tėvui Jurtiui pareiškiau svarbą Kultūros židinio klausimu rasti tinkamą sprendimą. Abu sutikome, kad bylinėjimasis po amerikiečių teismus nėra lietuviams nau-

dingas. Reiškiau nuomonę, kad būtina pranešti, kokią sumą tėvai pranciškoniai linkę duoti nuo pardavimo, milijoną dolerių ar kiek? Atsakė, kad buvo planuota duoti kur kas daugiau, tik, kad tas taisymsis po teismus!

Baigiamosios pastabos

Atsakymo į Kultūros židinio problemą būtina ieškoti abiejų pusių geranoriškame susitarime. Tik tariantis, įmanoma svarstyti Kultūros židinio visuomeniniais pagrindais atpirkimo klausimą, analizuoti galimybes dėl esamų patalpų panaudojimo Lietuvos valstybiniais reikalams. Kai Lietuva stato kultūros centrus Gerčiuose (Gudijoje) ar Seinuose (Lenkijoje), kodėl nepasidomėti Brooklynje esančiu Kultūros židiniu? New Yorke lietuvių veiklos ateitis didele dalimi priklausys nuo to, kaip bus išspręstas Kultūros židinio klausimas. Tvirtai tikiu tėvų pranciškonų ir New Yorke lietuvių norą rasti tinkamą sprendimą. Prieš 27-ties metų pasirašyto Dedikacijos akto žodžiai, jog „lietuviai pranciškoniai ir didžiojo New Yorke apylinkės lietuvių bendrom pastangom ir aukom pastatydintą Lietuvių Kultūros židinį skiria nepriklausomai Lietuvai ir lietuvių tautai“, tebūna kelrodžiu į geranorišką susitarimą!

KĄ REIŠKIA PRIKLAUSYTI LIETUVIŲ BENDRUOMENEI?

Tai jau yra gan aktualus klausimas, nes vienos organizacijos vadovybė ir nariai tvirtina, jog įstojimas į Lietuvių Bendruomenę pažeis tos organizacijos savarankiškumą, gal net ir egzistenciją. Ar ne keista?

Pazvelkime į LB narių eiles. Jose rasime ir skautus, ir ateitininkus, ir tautininkus, ir krikščionis demokratų, ir šaulius, ir visų kitų lietuviškų organizacijų narius bei bėparčius. Tapę LB nariais, jie neturėtų jokių kliūčių įstojimui į kitas organizacijas, neturėtų jos veiklai, tik konkrečiai įrodė lietuvišką solidarumą, nes LB apjungia visus užsienio lietuvių, neturėjęs problemų, kaip į laišką atsakyti. Iš atsakymo supratau, kad reikalą turiu su padoriu, nebandančiu išsisukinėti asmeniu. Kalba nukrypo į Kultūros židinio reikalą. Pastebėjau, kad laukias šį rudenį įvyksiančio Pranciškonų kapitulės posėdžio. Ankstyvesnio būta sausio mėnesį (prieš mano laiško gavimą). Kapitulės posėdyje bus daromi sprendimai Kultūros židinio klausimu.

Tolimesniame pokalbyje su tėvu Jurtiui pareiškiau savo nuomonę, kad delsimas su problemos sprendimu nepasitarnauja nei lietuvių visuomenei, nei tėvams pranciškoniams. Spaudoje vis daugiau ir daugiau kritiškų pasisakymų

vertinimų, tik vienija užsienio lietuvių, juose konkrečiai įgyvendinama tarpusavio meilės, tolerancijos ir pasitikėjimo jausmas.

Paskutiniuoju metu teko patirti, kad Clevelando LB apylinkės valdyba planuoja labai iškilmingą LB įkūrimo penkiasdešimties metų jubiliejų ir tikisi visų organizacijų tautos. Abejonės nėra, kad LB veikla labai daug prisideda prie lietuvių išlaikymo užsienyje, todėl, vienybės vardan, visi privalo tartininkauti to jubiliejaus organizavimui. Šalia to, vis tik neišblesta viltis, kad ir tie, kurie yra klaidingai nusiteikę LB veiklos atžvilgiu, pagaliau susipras, kad toji veikla tarnauja visų labai ir nekenkia jų organizacijoms: LB narys yra kaip tikras lietuviškos vienybės simbolis ir jos konkretus įgyvendinimas.

Aurelija M. Balasaitienė

KAZLŲ RŪDA

• Jau aštuoneri metai „Girių versmės“ klubas balandžio pabaigoje ar gegužės pradžioje rengia eilių ir gilių šventę „Pirmasis žiedas“, skiriamą Miesto dienai. Šiemet ji sutapo su klubo 10 metų jubiliejumi. Ta proga šv. Mišias auksojo parapijos vikaras kun. Artūras Sederevičius, po Mišių šventoriuje nuodirdžiai pa-

SKELBIMAI

Paslaugos

ELEKTROS
[VEDIMAI – PATAISYMAI]
Turiu Čikagos miesto leidimą. Dirbu užmiesty. Dirbu greitai, garantuoti ir sąžiningai.
773-779-3313
KLAUDIJUS PUMPUTIS

AUTOMOBILIŲ, NAMŲ, SVEIKATOS, IR GYVYBĖS DRAUDIMAS.
Agentas Frank Zapolis ir Off. Mgr. Aukšė S. Kane kalba lietuviškai.
FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th Street
Tel. (708) 424-8654
(773) 581-8654

V.A.L. Auto Servisas.
Atliekame visus variklio ir važiuoklės darbus. Varklio kompiuterinis patikrinimas. Nuolatiniams klientams nuolaidos. Parduodame naudotus automobilius. 3800 W. 79 St.
Tel. 773-582-0183; 773-582-0184.
Kalbame lietuviškai.

Kalame visų rūšių „sidings“, „soffits“, įdedame lietuviškus (gutters) ir dengiame stogus. Skambinti Romui tel. 630-774-1025.

Padedame žengti pirmuosius žingsnius Amerikoje.
Vairavimo teisės, Soc. Security, parvežame iš O'Hare oro uosto, padedame susirasti gyvenamą vietą
Tel. 708-870-3481.

Siulo darba

Reikalingi darbuotojai
parduotuvų valymui TN ir IN valstijose. Pageidautina vyrai. Atlyginimas nuo \$1,500 iki \$1,800. Tel. 615-554-3161.

Blacksmith
Small open die hammers, hydraulic bending ornamental & industrial
Tel. 773-277-2800.
Some English helpful.

Nekilnojamas turtas

GREIT PARDUODA
RE/MAX REALTORS
OFF. (773) 229-8761
HOME (708) 425-7160
MOBL. (773) 590-8285

RIMAS LSTANKUS
• Greitas ir sąžiningas pataravimas
• Nuosavybių įkainavimas veltui
• Perkame ir parduodame namus
• Pensininkams nuolaida

New Vision
Bus.: 708-361-0800
Voice Mail: 773-854-7820
Fax: 708-361-9618

DANUTĖ MAYER
Jei norite parduoti ar pirkti namus mieste ar priemiestuose, kreipkitės į DANUTĖ MAYER. Profesionaliai ir sąžiningai patarnauja nuo 1986 m. Nuosavybių įkainavimas veltui.

773-585-9500

THE QUARRY INN

istoriniame Lomonte
326 Main Street

Profesionali šefė Dalia pateikia unikalius amerikietiškus ir europietiškus valgius, tarpe jų galima gardžiuotis tikrais tikių cepelinais trečiadieniais, ketvirtadieniais ir šeštadieniais, kugeliu su lietuviška dešra ir kopūstais – penktadieniais, o koldonais – kas dieną. Pateikalus galima ir užsisakyti, tel. 630-257-8925.

Kviečiame apsilankyti,
Renata ir Petras Remelkai.

ŽINOTINA

Informuoja JAV LB Krašto valdyba

JEI TĖVAI TAMPA JAV PILIEČIAIS

„Mano mama, gyvendama Lietuvoje, pagal savo jau mirusį tėtį (jis buvo JAV pilietis), tapo JAV piliete. Ar aš galiu pagal mamą gauti žalią kortelę? Eiu vedęs ir turiu 2 mažamečius vaikus.“

Į klausimą atsako imigracinės teisės advokatas Aurelius Butvilas. Advokato tel. 312-580-1217.

Taip, JAV pilietybę vaikai turi teisę legaliai emigruoti į JAV. JAV pilietis turi pateikti I-130 formos prašymą dėl savo vaikų JAV ambasadoje Vilniuje arba Varšuvoje. Vazos numerio suaugusiems vai-

kams ir jų šeimos nariams teks laukti apie metus. Gavus vizos numerį, seks antrasis etapas – žaliuos kortelės laukimas. Jis turėtų užtrukti keletą mėnesių.

Jei JAV pilietybę suaugęs vaikas prašymo padavimo metu lankosi JAV ir yra nepažeidęs turistinės vizos galiojimo laiko, jis galėtų su advokato pagalba, nepažeidžiant įstatymų, laukti žaliuos kortelės neįvykus iš JAV. Tačiau šis procesas užtruktų šiek tiek ilgiau.

Skyrelį parengė
Dalia Badariene

VIEŠNAGĖ ALTENBERGĖ

• Balandžio 27 – gegužės 2 d. Altenberge (Vokietija) viešėjo 9 Kauno ir Vilniaus arkivyskupijų jaunimo atstovai. Jie kartu su katalikišku Vokietijos, Italijos, Airijos jaunimo dalyvavo kasmetinėje tradicinėje jaunimo šventėje „Altenbergo žviesa“. Pasak Kauno arkivyskupijos Jaunimo centro referentės R. Gecaitės, šventę organizavo Kėlno arkivyskupijos jaunimo sielovados skyrius.

GAVOME LIETUVOJE IŠLEISTA „I LAISVĖ“ NUMERIS

JONAS DAUGĖLA

Anuo metu Lietuvoje leisto žurnalo „I laisvę“ leidimas vėliau buvo perkeltas ir eilę metų leidžiamas JAV. Fronto bičiuliai sugebėjo šioje šalyje žurnalo leidimui suburti gabių spaudos bendradarbių būrį ir tuo būdu žurnalas buvo pasiekęs gana aukštą lygį. Bet šių metų pradžioje žurnalo leidimas buvo vėl sugrąžintas į gimtąją žemę. Tad daugelis skaitytojų suabejojo, ar leidejams Lietuvoje pavyks surinkti pakankamai gabių žurnalistų, kurie „I laisvę“ išlaikytų deramoje aukštumoje.

Šiomis dienomis gavome vėl naują Lietuvos išleisto „I laisvę“ numerį. Jį pavartius, galima pastebėti, kad leidejams ne tik pavyko išlaikyti deramą žurnalo lygį, bet jis yra padaręs vispasišiekus pažangą. Šis numeris buvo spaudai ruošiamas kaip tik tuo metu, kai Lietuvoje „koalicinė“ vyriausybė išgyveno „krizę“ ir raitės mirties agonijoje. Bet taip pat buvo jau visai aišku, kad valdžios viršus bus patikėtas buv. LKP-jos „bosui“. Tad red. A. Žemaitytė ir paskyrė šio numerio vedamąjį valdžios pasikeitimui įvertinti. Ji daro gana liūdną išvadą: „Vargu ar greit sulauksime ramesnės ir sotesnės laikų, kurių visi taip trokšta, nesuprasdami giluminių krizių priežasčių“.

Žurnale yra paskelbta ir Lietuvos prezidento kalba Seime. Ji jau buvo išspausdinta Lietuvos ir šios šalies lietuvių spaudoje. Tad vargu vertė ją dar sykį kartoti.

Čekijos prezidentas V. Havel trumpame straipsnyje teigia, kad visos Europos iš komunizmo išsivadavusios valstybės savo likimą rita su Vakariais. Bet jis kelia klausimą, ar jos visos teisingai supranta vakarų sąvoką? Jo vizijoje: „Vakarai vėl turėtų tapti moraliai neutraliu pasauliu“.

Tačiau bene įdomiausias šio numerio straipsnis bando atsakyti į klausimą „Kiek Lietuva reikia socializmo“. Šį klausimą nagrinėja net keturi žinomi žurnalistai-politologai. Kaip žinome, prieš paskutiniuosius mūsų Seimo rinkimus socialdemokratai susijungė su komunistine LDDP-ja. Šios politinės sutuoktuvės daugelį labai nustebino ir sukėlė net juoką. Pirmiausia V. Kubilius rašo: „Bolševikams Lietuvoje nebuvo didesnio priešo kaip socialdemokratai. Nei tautininkai, nei krikdėmai nebuvo jiems tokie baistas, kaip socialdemokratai“.

Visi keturi straipsnio autoriai ir bando išaiškinti tikrąsias šio keisto susijungimo priežastis. Socialdemokratų norą jungtis A. Akstinavičius aiškina: „1997 m. prezidento rinkimuose socdemų lyderis V. Andriukaitis surinko vos 5 proc. balsų. Ir tai labiau į paskatino plėtoti mintį jungimosi su LDDP — rinkimus panaudoti kaip tramplyną bėsimajam veiklams“. O LDDP susijungimo procesą skatino: „Nes jai buvo reikalinga vardo prieidanga, kad galėtų nubraukti savo istorinę praeitį ir tapti Socialistų internacionalo nare“. Filosofas R. Ozolas, kuris anksčiau buvo veiklus LKP-jos veikėjas, bet vėliau nuo jos griežtai atsisakė, šį straipsnį užbaigia: „Politiškai žaidimais dabar Lietuvos išgelbėti neįmanoma. Baštūnai, kuriems vis vien, kur gyventi ir dirbti, negali valdyti pasaulio. Tai būtų civilizacijos pa-baiga“.

I. Balčiūnienė rašo „Variacijos meilės tema“. Straipsnis, sakyčiau, parašytas romantiškai sentimentalio stiliumi. Visų pirma ji aptaria meilę religiniu požiūriu — meilę Dievui. Bet ji taip pat sako, kad: „meilės prigimtyje yra seksualinis potraukis, bet meilė — tai jau nebe tik jausmas, bet ir dvasinis pasitenkinimas“.

J. Norvilai kelia rūpestį „Ar šeima trukdo modernėti?“ Ji tai pamatyti paskatino „Veide“ paskelbtas straipsnis „Ar mūsų tikrai dar trys milijonai“. Jis griežtai smerkia visas pastangas, kuriomis stengiamasi sumažinti gimstamumą, primygtinai tvirtina, kad gausios šeimos turi susilaikyti tiek visuomenės, tiek ir valstybės paramos. Jis yra įsitikinęs, jog: „Tikra pagalba šeimai būtų priminimas pačiai visuomenei, kad jos pareiga padėti šeimoms parengti jaunąją kartą savarankiskam gyvenimui“.

Nuolatinis „I laisvę“ bendradarbis V. Volertas į šią dieną Lietuvos valstybinį gyvenimą žvelgia iš šios Atlanto pusės. Ir jis mato labai daug „Mūsų kiemo šiukšlių“. Būdingas to šiukšlyno pavyzdys: „Kai per šimtą dienų po rinkimų du trečdaliai naujai atėjusių seimūnų spėjo užsienio aplankyti. Ką apie tai reikia manyti? Korupcija, biuromatinizacija? O gal jie ten ieškojo išminties, ne už valstybės pinigų pramogavo. Kaip dažnai šie pasaulio keliauninkai ap-lanko savo atstovaujamus piliečius? Juk šiam reikalui kiekvienas jų gauna kas mėnesį tūkstantį Lt. kelionpinigių“.

Straipsnyje „Kova su korupcija“ K. Zaboras aptaria korupcijos sąvoką ir siūlo planus bei priemones, kuriomis mūsų valdžia galėtų su šia blogybe kovoti. Likusi šio numerio dalis užpildyta trumpesniais straipsniais. Daugiausia juose prisimenama mūsų tautos tragiški istoriniai įvykiai, o taip pat ir tų įvykių dalyviai. Kiek įdomesnis yra A. Adomėno ir L. Salduko straipsnis, kuriame, kaip jie patys sako, „nagrinėja tūkstančių lietuvių, pasitraukusių iš tėvynės į Vakarus, statiką pagrįstus istorijos kontūrus“. Straipsnyje bandoma išryškinti priežastis, kurios privertė tūkstančius lietuvių anuo metu pasitraukti į Vakarus. Aprašomi vargo keliai, kuriais turėjo tie lietuviai keliauti iš savo tėvynės, bet aprašoma ir laisvojo pasaulio lietuvių kultūrinė bei visuomeninė veikla, vieningas organizuotas dalyvavimas tautos išlaisvinimo kovoje. Šis įdomus straipsnis baigiamas gana liūdnomis išvadomis: „dabartinių Lietuvos gyventojų neįsivaizduojama tautiečių, palikusius tėvynę 1944 m., istorija“.

A. Žemaitytė vaizdžiai aprašo tautos išdavikų strybų veiklą ir pabrėžia, kad „stribų buvo daugiausia iš vietinių gyventojų. Tokių buvo iki 85 proc.“ Pilypas Narutis buvo tautos sukilimo 1941 m. kovotojas. Jis prisimena tas dienas, kai buvo vėl atstatyta Lietuvos nepriklausomybė, ypač inž. St. Bagdonavičiaus nuopelnus, ginant Kauno radijo stotį, kurią bolševikai buvo pasiryžę sunaikinti. Jis rašo: „Ir tikrai 1941 m. birželio 23 d. Kauno radijas prabilo. Naujos, Bagdonavičiaus parūpin-tos, lempuotės radijofone užtikrino Lietuvos nepriklausomybę ir Laikinosios vyriausybės paskelbimą“. Paskelbimą radijo bangomis išgirdo visa Lietuva.

Pabaigai šiame „I laisvę“ žurnalo numeryje G. Abaravičius ir A. Stankevičius labai vaizdžiai aprašo Trakus, to istorinio miesto pasakiškai gražią aplinką. Straipsnyje pateikiama ir daug istorinės medžiagos. Be kitko, šiame istoriniame mieste rugpjūčio 1-5 d. turėjo įvykti I laisvės fondo studijų savaitė. Yra paskelbta ir tos savaitės išsami programa. Tad, užvertus paskutinįjį šio „I laisvę“ numerio puslapį (87), kiekvienam skaitytojui pasilieka labai malonus ir atmintinas žurnalo įvaizdis.

„Draugo“ vasaros šventės (sekmadienį, rugpjūčio 19 d.) svečiai galejo pamatyti ir neįprastą „programos punktą“ — butent, Čikagos policijos pareigūnus demonstruojant, kaip treniruoti policijos šunus gauda nusi-kaltelius.

LAIŠKAI IR NUOMONĖS

TURIME VILTĮ: KŲ
GYVUOS!

Dar gyvendami Lietuvoje girdejome apie Kultūros židinį (KŽ) New Yorke. Žinojome, kad jame vyksta daug kultūrinių renginių, susitikimų, minėjimų, kad veikia sportininkų klubas. Šeštadieniais vaikučiai mieliai mokosi Mai-ronio lituanistinėje mokykloje. Ir mes, atvykusieji, čia susirinkdavome pabendrauti, pasilinksinti, susipažinti. Todėl jaučiame pareigą tarti keletą žodžių NY Kultūros židinio tema.

Ačiū „Draugo“ redakcijai už išspausdintus rašinius apie KŽ likimą, nes tik šio laikraščio dėka susipažinome su tik-rają situacija. Manome, kad „Draugas“ yra objektyviausias, rašydamas šią skaudžią NY lietuviams temą.

Žinia, mes, naujai į JAV atvykusieji, neprisidėjome prie KŽ statybos, neaukojome jokių išlaikymų, tačiau vienodai pergyvename, kad pranciškonai konai uždarė KŽ, taip ne mažiau išskaudindami tiek senosius lietuvių išėjusius, tiek naujai atvykusius.

Keletas žodžių antrajai pu-vei — pranciškonams. Sutikite, kad kažkada gausius jų būrys jau smarkiai išretėjo. Į jų gretas neįsiliesia nauji bendraminčiai. Jūs sudavėte skaudų smūgį visiems čia gyvenantiems lietuviams. Ar de-ria lietuviams vienuoliams, davusiems neturto įžadus, vaikytis tik dolerio? Ar pa-miršote septintą Dievo įsa-kyką? Kur dingę visos žmo-giškos vertybės? Kuom tikėti galima, kai net Bažnyčios tar-nai nesilaiko savo žodžio? Ar neatėjo laikas ir vysk. P.Bal-takui tarti keletą žodžių šiuo klausimu? Drįstame manyti, kad vysk. P.Baltakis yra gerai susipažinęs su pranciškonų vykdoma veikla, o galbūt net ir jam priklauso paskutinis žodis.

Kaip minėjome, mes nepri-sidėjome prie KŽ ištakų — statybų ir išlaikymo, tačiau

žurnalo numeryje G. Abaravičius ir A. Stankevičius labai vaizdžiai aprašo Trakus, to istorinio miesto pasakiškai gra-žią aplinką. Straipsnyje patei-kiama ir daug istorinės me-džiagos. Be kitko, šiame isto-riniame mieste rugpjūčio 1-5 d. turėjo įvykti I laisvės fon-do studijų savaitė. Yra paskelbta ir tos savaitės išsami progra-ma.

Tad, užvertus paskutinįjį šio „I laisvę“ numerio puslapį (87), kiekvienam skaitytojui pasilieka labai malonus ir at-mintinas žurnalo įvaizdis.

KŽ veikloje dalyvavome ne mažiau už senbuvių. Kad ir tokios detalės: tarp 60 „Atleto“ klubo sportininkų buvo tik ke-letas senųjų išėjusių vaikų. Vi-si kiti — naujai atvykusieji. Beje, šių metų Vasario 16-osios minėjime didesnė dalis buvo naujai atvykusieji. Ir tikra tiesa — židinis buvo mūsų veiklos centras, turėjo daug perspektyvų augti ir stiprėti.

Deja, pranciškonai nemato, negirdi, o gal ir visai nenori žinoti, kas gi vyko KŽ. Židinį uždarė, pakeitė durų užrak-tus ir gyvenimas NY apmirė. Kartais mūsų jaunimas prisiglaudžia estų namuose, vo-kietų Platdeutsche parke, lenkų Kosciuskos salėje. Taip ir buriame, kaip kokie pade-geliai, netekę savo namų. Ga-lime tik nuosirdžiai padėkoti Apiešikimo parapijos vadovy-bei, kuri priglaudžia dalį lie-tuviškos veiklos.

Šiuo metu teisme užvesta byla prieš pranciškonus. Ma-nome, kad dar turime viltį.

Taigi, gerb. pranciškonai: yra dar daug laiko blaiviai ap-galvoti ir kritiškai įvertinti esamą padėtį. Ypatingai pra-šytume vysk. P.Baltakį susėsti prie vieno stalo su lietuvių visuomenės atstovais ir rasti kelią atgaivinti NY lietuvių namus, atkurti gerus visuo-menės ir pranciškonų santy-kius.

Diana Dainauskaitė-Norkienė
Danguolė Rokuižienė
Leonardas Norkus
Giedrė Bečiūtė
Vytautas Bubnelis
Birutė Beliakienė
Brooklyn, NY

REMKIME LAISVĄ, ATVIRĄ
SPAUDĄ

Mes, suėję į neformalų posėdį, pasikalbėti apie lie-tuviškus reikalus, nutarėm, kad reikia pareikšti padėką Bro-niui Nainiui už New Yorke lietuviams išreikštą moralinę paramą, siekiant išlaikyti Kultūros židinį lietuvių ran-kose („Draugas“, rugpjūčio 16 d.). Taip pat reiškiamo pa-dėką ir „Draugui“, nes jis yra vienintelis žiniasklaidos šal-tinis, kuriame randame žinių apie didelę skriaudą, t. pranciškonų padarytą New Yorke lietuviams.

New Yorke leidžiamas ir pranciškonų nuosavybėje esantis, „Darbininkas“, deja, apie atimtus New Yorke lie-tuvių namus neužsiminė nei vienu žodžiu, ir šia tema siųstus rašinius ignoroja. Tarsi Kultūros židinio prara-dimas — tai visai nereikš-mingas, nevertas dėmesio, įvykis. O iš tikrųjų tai skau-

DRAUGAS, 2001 m. rugpjūčio 24 d., penktadienis

7

ir Jonas Stankūnai, Vy-tas Strolia, Mirga ir Danto-nas Šulaičiai, Saulius Trumpickas, Aukšė ir dr. Rimas Vaičiūnai, Genutė ir Edmundas Vaičiūnai, Irena ir Jonas Vilgaliai.

Pastaba: sąrašas trumpas ne dėl stokos pritariančiųjų, bet dėl laiko stokos.

Jūs atsizvelgiate į ligos isto-riją? Pasakykite, jei taip siūlo-te, ar tai šešiolikto terapijos metų prasišviečia žemė po ko-jom?

Mielai supažindinsiu Jus su chiropaktika ir su visais dės-niais, kuriuos aptarėte savo straipsnelyje. Mano telefonas (708) 594-0400.

Trumpai tegaliu pasakyti, kad chiropaktikos gydytojai yra lygiateisiai medikai, pri-pažinti JAV teikti medicininę pagalbą, nenaudojant vaistų ar chirurgijos. Tačiau mūsų išsilavinimas yra lygiagretus medicinos daktarui. Neurolo-gija, ortopedija, radiologija, diagnostos nustatymas, ir t.t. Naudojamos tos pačios kny-gos. Kiekviena valstija turi sa-vo reikalavimus ir dirbantis chiropaktikas turi išsilaukti atitinkamus egzaminus. Mūsų 5 metų studijos chiropaktikos fakultete pradedamos, užbaig-us bent bakalauru laipsniu universitete. Po penkerių me-tų atliekamas stažas (intern-ship). Tas, kas domisi, gali tęsti specialybų rezidentūras įvairiose srityse, pvz., orto-pedija, radiologija, mityba (Nut-rition), akupunktūra. Tas lai-kotarpis kartais tęsiasi 3-4 metus.

Dr. Vilija R. Kerelytė
Licencijuota chiropaktikė ir akupunktūristė

KAD NEKLADINTŲ ŽMONIŲ

Rašau, atsakydama į užme-timą, padarytą chiropaktikos daktarams straipsnelyje „Ma-nualinė terapija daro stebuk-lus“ (2001.08.17). Atsakaiu gy-dytojui Vaideliui, kurio citata ir pastūmėjo mane šiam lai-šui.

Sveikinu stebukladarį Sau-lių Vaidelį, kad bandote iš-tygti manualinės terapijos licen-ciją, tačiau siūlau daktarui, prieš skelbiant savo nuomonę laikraštyje, susipažinti su chi-ropraktikos dėsniais ir tos sri-ties gydytojų reikiama išsila-vinimu. Kviesčiau daktarą dialogui su manimi, nes jau dirbu chiropaktikos srityje per 14 metų.

Informaciją skelbiant laik-raštyje, patartiau stipriai ap-galvoti, kad nesukladinti žmonių. Stebiuosi Jūsų keistu patarimu, kad ne daugiau kaip 15 seansų į metus? Ar

Regina Smolinskienė (iš kairės), Dana Bazienė ir Birutė Jasaitienė jau nebe pirmą vasarą darbuojasi prie „Draugo“ vasaros šventės laimėjimų stalo. Esame joms nuosirdžiai dėkingi.

Jono Kuprio nuotr.

Kunigas Antanas Saulaitis SJ, Lietuvos Jėzuitų Provincijos, kalbasi su Vilniaus Jėzuitų Gimnazijos mokymais. Antrame plane matyti dailės gimnazijos ir Šv. Kazimiero bažnyčia.

BALTIC JESUIT ADVANCEMENT

NUOŠIRDŽIAI DĖKOJAME VISIEMS PADEDANTIEMS
JĖZUITŲ GIMNAZIJŲ ATKŪRIMUI
LIETUVOJE

Aukoti galite: Lithuanian Jesuit Fathers - Baltic Project / Baltic Jesuit Advancement Office, 2345 West 56th Street, Chicago, IL 60636, USA
Palmis gailima širdis: Jesuit Father of Delta Street, Inc., 2345 West 56th Street, Chicago, IL 60636, USA
Visą informaciją jums suteiksime telefonu (773) 737-9891, fax: (773) 737-0486
Kviečiame aplankyti mūsų internetą: <http://www.balticjesuits.org>

Namams Paskolos, Apdraustos Sąskaitos

MUTUAL FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION OF CHICAGO

2212 West Cermak Road, Chicago, IL 60608
(773) 847-7747
Stephen M. Oksas, President

Patarnaujame Čikagos ir Apylinkių Lietuviams Daugiau Kaip 95 Metus.

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

Jau trečius metus „Draugo“ gegužinės „laimės šulinį“ padėjo tvarkyti Vytautė Zubavičiūtė ir Elvyra Zubavičienė. Dekojame už talkininkavimą!

Filatelistų draugija „Lietuva“ šaukia visuotinį narių ir svečių susirinkimą šį sekmadienį, rugpjūčio 26 d., 12 val. Balzeko lietuvių kultūros muziejuje, Gintaro salėje, II aukšte, 6500 S. Pulaski Rd., Chicago, IL. Po susirinkimo – kavutė ir pabendrausimas. Visi, kurie domisi Lietuvos filatelija, yra kviečiami dalyvauti.

Jonas Kronkaitis, Lietuvos kariuomenės vadas, brigados generolas, ruošiasi atvykti į būsimą „Draugo“ rudens pokylį ir „arti žodi“. Į šią „Draugo“ šventę kviečiame ir visus laikraščio skaitytojus, mums rašančių įvairiausių lietuviškų organizacijų atstovus bei remėjus. Galite užsisakyti pavienes vietas arba visą stalą. Pokylis vyks rugsėjo 30 d., sekmadienį, 3 val.p.p. Martingros pokylių salėje, šokiama geros brolių Švabų ansamblio.

Rugsėjo 15 d., šeštadienį, 7:30 val.v. Pasaulio lietuvių centro meno galerijoje yra rengiamas žemaičių vyskupo, rašytojo, istoriko, etnografo, blaivybės draugijos pradininko Motiejaus Valančiaus 200 metų gimimo metinių minėjimas. Jį ruošia JAV LB Kultūros taryba, vadovaujama pirmininkės Marijos Remienės. Kviečiame visus gausiai dalyvauti ir savo dalyvavimu pagerbti šio šviesaus žemaičių vyskupo Motiejaus Valančiaus atminimą.

Kirk Dillard, Illinois senatorius, dalyvaus lietuvių respublikonų lygos gegužinėje rugpjūčio 26 d., sekmadienį, Pasaulio lietuvių centro sodelyje. Pradžią – 12 val. Senatorius Kirk Dillard vadovauja rezoliucijos dėl Lietuvos įjungimo į NATO įvedimui Illinois senatė. Gegužinėje taip pat dalyvaus Illinois atstovų rūmų narė Patricia Bellock, kuri rūpinosi šia rezoliucija Illinois atstovų rūmuose.

ATSISVEIKINIMO SU VASARA GEGUŽINĖ

Rugsėjo 9 dieną 12 val.p.p. Lemonto sodelyje visi gausiai dalyvausime linksmoje vasaros sezono uždarymo gegužinėje, kurią ruošia Lemonto LB valdyba. Atsiveikime į ją savo linksmas nuotaikas, savo dainų skryniais, savo muzikos instrumentus, linksmybėmis atsisveikinkime su vasara.

Mums linksmintis padės visiems žinomas Bronius Mūras su savo orkestrėliu. Veiks atgaivos baras, o alkį malšinsime skaniais kiaušienos šonkauliukais su padazu ir cepelinais, kurių turėsime labai daug, nes tikimės, kad tą sekmadienį vyrių keliai pasuks į Lemontą. Gerų ir vertingų laimikių bus galima laimėti turtingame „laimės šulinyje“. Vaikams bus daug įvairių nemokamų žaisliukų.

Tik atvykite ir visi draugai linksmai praleiskime sekmadienio popietę!

Lemonto LB valdyba

Skelbimai

• **Amerikos Lietuvių radijas**, vad. Anatolijus Šlutas – kiekvieną sekmadienį 7 v.r. per WCEV 14.50 AM. Tel. 773-847-4903, adresas: 4459 S. Francisco, Chicago, IL 60632.

Pasaulio lietuvių centre veikia lietuviškų suvenyrų krautuvėlė „Dovana“. Joje, viesdamas Čikagoje, lankėsi JAV ambasadorius Lietuvai John Tefft ir JAV LB Vidurio Vakarų apygardos pirmininkė Birutė Vindasienė. E. Šulaitis nuotr.

„Draugo“ gegužinėje dainavo Dagna Banyte (kairėje) ir Meno mokyklės dainavimo dėstytoja Loretta Umbrasienė. Jono Kuprio nuotr.

Sportas

„LITUANICOS“ FUTBOLININKAI LAIMĖJO

Anksčiau savo pirmenybių susitikimus pradėję „Lituanicos-Liths“ veteranų futbolo vienuolikė rugpjūčio 18 d. išvykoje, Libertyville, IL, vykusiose rungtynėse įveikė lenkų „Royal Wavel“ ekipą 2:6. Lietuvių naudai įvarčius pelnė Rolandas Urbonavičius ir Rimas Jakubauskas. Reikia pasakyti, jog visa lietuvių komanda žaidė pasigerėtinai ir stengėsi, kiek galėdama.

Tai buvo šio sezono antrosios pirmenybių rungtynės. Pirmose mūšiškiškai sužaidė lygiosiomis 2:2 su „Eagles“ veteranais.

VYRŲ PIRMOSIOS EKIPOS SUŽĖTIS

„Lituanicos“ vyrų pirmosios ekipos treneris Gediminas Jarmalavičius pateikė 16 žaidėjų sąrašą. Tai futbolininkai, kurie gins lietuvių spalvas „Metropolitan Soccer League“ aukščiausioje („Major“) divizione. Pirmosios rungtynės žaidžiamos šį sekmadienį Elgin, IL. Štai jų vardai ir pavardės:

Sean Colwell, Mark Mitchell, Gytis Kavaliauskas, Mindaugas Puškorius, Mindaugas Palaima, Danas Smulkys, Tomas Matulis, Algimantas Šalcauskas, Juan Berutis, Virgis Žuromskis, Linas Jakovlevas, Edvinas Trinkūnas, Laimonas Bytautas, Tadas Dunča, Aud-

„LITUANICOS“ VYRAI – PRIEŠ „CHICAGO KICKERS“

Sekmadienį, rugpjūčio 26 d., „Lituanicos“ vyrai jau pradės 2001-2002-ųjų metų futbolo pirmenybes. Jos bus įdomios tuo, kad mūšiškiškai pirmą kartą po ilgos pertraukos rungtyniaus aukščiausioje grupėje – „Major“ divizione.

Rungtynės vyks varžovų – „Chicago kickers“ aikštėje, kuri vadinasi „Toast Master Elgin“. Tai vienos bendrovės aikštė Elgino miestelyje, kuris yra į vakarus nuo Čikagos. Pirmą valandą p.p. ten vyks rezervinių komandų, o 3 val. – pagrindinių sudėčių ekipų susitikimai.

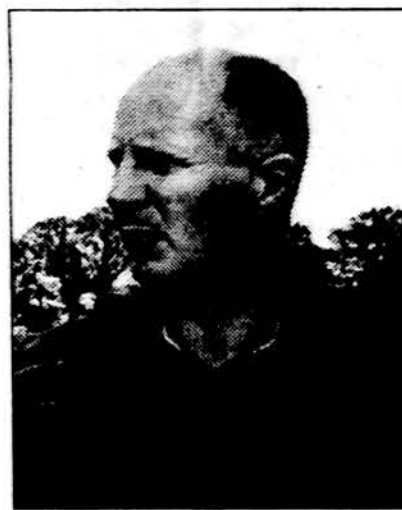
Vokiečių – „Chicago Kickers“ klubo futbolininkai yra vieni geresniųjų Čikagoje ir apylinkėse. Praėjusią žiemą jie išėjo laimėtojai „Metro“ lygos salės futbolo pirmenybėse (lietuviui čia buvo treči). Tos pačios lygos lauko pirmenybėse, kurios baigėsi pavasarį, šis klubas atsidūrė penktoje vietoje iš 18 komandų, pelnęs 25 taškus – iškovojo 7 pergalės, tiek pat kartų pralaimėjo ir 4 kartus sužaidė lygiosiomis. „Lituanica“ tada dar žai-

rius Zinkevičius, Rimas Jakubauskas.

Trenneris paminėjo, kad šiuo metu iš Lietuvos laukiama dar bent vieno pajėgus žaidėjas, kuris netrukus turėtų išsijungti į komandą. Taip pat jis pažymėjo, jog dar yra reikalinga daugiau futbolininkų klubo rezervinei ekipai, kuri šiemet irgi reguliariai rodysis aikštėje, nes tokie yra „Major“ divizione žaidžiantieji klubų išipareigojimai.

Todėl norintieji išsijungti į klubo komandas, prašomi pasikambinti treneriui Gediminui Jarmalavičiui tel. (773) 818-2105 arba mob. tel. (773) 386-9467.

E. Šulaitis

Gediminas Jarmalavičius, naujas treneris LFK „Lituanicos“ vyrų ekipos, patekusių į „Metro“ lygos „Major“ divizioną. Praėjusią savaitę „Sporto apžvalgos“ puslapyje prie išspausdinto pasikalbėjimo su Jarmalavičium per nesuspirtimą buvo patalpinta kito asmens nuotrauka. Abiejų atsiprašome.

dusi žemesnėje grupėje, pelnę vicečempionų titulą ir, po papildomų rungtynių nugalėjusi „Schwabens“ futbolininkus iš „Major“ diviziono, iškovojo keletą į geriausiųjų grupę.

Beje, reikia pasakyti, jog pirmosios diviziono čempionai – „Pegasus“ komandos žaidėjai, netekę rėmėjų, atsisakė varžytis „Major“ divizione. Tada į šią grupę grįžta tie patys vokiečių „Schwabens“ vyrai. Dėl „Labor“ šventės rungtynių rugsėjo 2 d. nebus. Rungtynės vėl atsinaujins rugsėjo 9 d. Tada jos vyks 8 sekmadienius iš eilės.

Rugsėjo 9 d. „Lituanica“ savo aikštėje prie Pasaulio lietuvių centro susitiks su lenkų „Eagles“. Savoje aikštėje mūšiškiškai žais ir rugpjūčio 23 d. prieš „Vikings“. Spalio 7 d. prieš „Schwabens“. Spalio 14 d. prieš „Green-White“.

Visų rungtynių pradžia – 1 val. p.p. – rezervas, 3 val. p.p. – pagrindinės sudėties – iki spalio 7 dienos. Po to viskas vyks valanda anksčiau.

E. Šulaitis

AMERIKOS OPTOMETRISTŲ PAGALBA LIETUVAI

Šį rudenį, nuo rugsėjo 8 iki 19 d., Vilniuje lankysis 34 „Volunteer Optometric Services for Humanity“ („Savonariška optometrų pagalba žmonijai“) (VOSH) organizacijos Illinois skyriaus nariai, tarp kurių bus 10 akių ligų gydytojų. Šios organizacijos tikslas yra kaupti naudotus akinius, juos taisyti, valyti ir labdaros būdu perduoti įvairių šalių vargingiau gyvenantiems piliečiams. Per 25 savo gyvenimo metus VOSH yra aplankiusi daugelį Centrinės ir Pietų Amerikos šalių, o į Europą vyksta pirmą kartą.

Per dešimtį dienų Lietuvoje optometrų grupė tikisi nemokamai apžiūrėti apie 1,600 žmonių, nustatyti ligas ir padovanoti atsivežtus akinius. Visi organizacijos nariai dirba nemokamai, į pasirinktas šalis vyksta savo lėšomis. Į Lietuvą VOSH nariai vyksta labdaros organizacijos Lithuanian Mercy Lift ir jos prezidentės Pranės Šlutenės bei Lietuvos Respublikos generalinio konsulato Čikagoje pastangų dėka.

Taip jau sutapo, tuo pat metu Vilniuje vyks šventė „Sostinės dienos 2001“, o šventės

dalis bus „Čikagos dienos“, kurių metu vilniečiams ir sostinės svečiams gros žymi Čikagos džiazo grupė „Kurt Elling Band“, bus atidarytos čikagiškių lietuvių fotografų Jono Tamulaičio bei Algimanto Kezio parodos. „Čikagos

dienas“ organizavo Vilniaus Čikagos susigiminiavusių miestų komitetas bei jo pirmininkas Stanley Balzekas jaun. ir Lietuvos Respublikos generalinis konsulas Čikagoje.

Čikagos optometrų veikla „Čikagos dienų“ Vilniuje metu atskleis Lietuvos gyventojams dar vieną – labdarinę – Čikagos miesto pusę. **K.V.**

„Volunteer Optometric Services for Humanity“ organizacijos Illinois skyriaus pirmininkas Al Rosenbloom (kairėje) ir Lietuvos Respublikos garbės konsulas Palm Beach, Floridoje, Vilniaus-Čikagos susigiminiavusių miestų komiteto pirmininkas Stanley Balzekas jaunesn. kalbasi apie būsimas „Čikagos dienas“ „Sostinės dienų 2001“ šventėje Vilniuje šiuo metu rugsėjį.

JAV Lietuvių Bendruomenės 50-metis

JUBILIEJAUS IŠKILMĖSE DALYVAUS VYSKUPAS JONAS KAUNECKAS

Rugpjūčio 20 d. Čikagoje, Tėvų marijonų vienuolyno patalpose, įvyko eilinis JAV LB 50-mečio minėjimo rengimo komiteto posėdis. Jame dalyvavo ir naujai įtraukti dar du nariai: Antanas Astrauskas, atstovaujantis Oak Lawn apylinkę, ir Antanas Rašymas, turintis specialų pavedimą – paruošti sales akademinei programai.

Pagaliau nusistovėjo JAV LB 50-mečio rengimo komiteto sudėtis: dr. Petras Kisielius (pirmininkas), Dalia S. Anyšienė, Mindaugas Baukus, Jūratė Budrienė, Salomeja Daulienė, Rimas Domanskis, Paulius Guobužis, Birutė Jasaitienė, Leonas Narbutis, Nijolė Nausėdienė, Juozas Polikaitis, Antanas Rašymas, Marija Remienė, Jonas Rugešis, Aldona Šmulkšienė, dr. Dainius Skripkauskas, Audronė Škiudaitė, Antanas Valavičius, Birutė Vilutienė, Birutė Vindasienė.

Lešų telkimo vajuos vadovė Birutė Jasaitienė pranešė, kad sukurtas 50-mečio rengimo komiteto firminis lapas ir jau išsiųsta 9.000 laiškų su kreipimusi ir aukotojų. Nepraėjus savaitei, pasirodė pirmieji čekiai su nedidelėmis sumomis. Tam tikslui atidaryta specialiai sąskaita banke.

Jūratė Budrienė pranešė, kad išsiuntinėti laiški visoms apygardoms ir apylinkėms, prašant atsiųsti (iki rugsėjo 3 d.) glaustą istorinę apybraižą apie savo vietovę per 50 metų vykusį LB darbą ir veikėjus bei foto medžiagą.

Apsispręsta dėl leidinių, skirtų 50-mečiui, tiražo ir jų platinimo mechanizmo. Įvyko diskusija dėl vadina-

mosios trečiosios bangos lietuvių atstovavimo iškilmių metu.

Religinį apleigų dalį koordinuojantis Juozas Polikaitis pranešė, kad gautas vyskupo Jono Kaunecko sutikimas dalyvauti LB 50-mečio minėjimo renginiuose. Iškilmingos šv. Mišios spalio 14 d. vyks Marquette Park Švč. Mergelės Marijos Gimimo parapijos lietuvių katalikų bažnyčioje (6812 S. Washtenaw, Chicago, IL), iškilmingos pamaldos – Lietuvių evangelikų liuteronų „Tėviškes“ bažnyčioje (6641-45 South Troy Str., Chicago, IL). Į Marquette Park bažnyčią organizacijos kviečiamos dalyvauti iškilmingai, su vėliavomis.

Idomumo dėlei reiktų pažymėti, kad vien Čikagoje dar veikia 64 lietuviškos organizacijos.

Grįžęs iš Lietuvos 50-mečio rengimo komiteto pirmininkas dr. P. Kisielius pranešė, kad gautas patikrinimas, jog 50-mečio minėjime dalyvaus vienas iš aukščiausiųjų LR vadovų, taip pat Seimo narių delegacija.

50-mečio rengimo komiteto pasiekė JAV LB Valdybos sudaryta 50-mečiui skirtos iškilmingos JAV LB XVI Tarybos sesijos, vyksiančios 2001 m. spalio 11-13 d. Radisson Hotel Alsip 5000 West 127th Str. Alsip, IL, dienvakare:

Spalio 11 d., ketvirtadienį, 7.00-9.00 v.v. – registracija; 7.00-10.00 v.v. – susipažinimo vakaras.

Spalio 12 d., penktadienį, 8.30-10.00 v.v. – atidarymas; 10.10-12.30 v.p.p. – JAV LB Krašto valdybos pranešimai;

12.30-1.30 v.p.p. – pietūs; 1.30-3.00 v.p.p. – JAV LB Garbės Teismo pranešimas; JAV LB Kontrolės Komisijos pranešimas; PLB valdybos pirmininko pranešimas; LR Seimo ir JAV LB atstovų komisijos pranešimas; LF pelno skirstymo komisijos LB atstovų pranešimas; Pasaulio Lietuvių archyvas.

3.05-5.35 v.p.p. – JAV LB finansinių pranešimas; Krašto valdybos apygardų reorganizavimas; Organizacijų reikalų komisijos rezoliucijos.

7.00 v.v. – iškilminga JAV LB 50-mečio vakarienė. Prelegentas Vytautas Volertas.

Spalio 13 d., šeštadienis, 8.30-12.00 v.v. – Tarybos komisijų rezoliucijos.

12.30-2.00 v.p.p. – apylinkių pirmininkų pasisakymai; einamieji reikalai; sesijos uždarymas.

Primename, kad JAV LB 50-mečio minėjime dalyvausiančių vaikų ir jaunųjų „Ažuoliuko“ choro koncerto, vyksiančio choro mokyklos salėje, Čikagoje, spalio 14 d. bilietai platinami „Sėklyčioje“ (2711 W. 71st Str. Chicago, IL 60629; tel. 1-773-476-1255). Užsisakant paštą, prašoma čekius rašyti: Lithuanian American Community, Inc. Čekius siųsti kartu su užsakymu, pridėjant savo vėją su pastu ženklu. Užsakymai laikomi 3 dienas. Sekmadieniais šv. Mišių metu „Ažuoliuko“ koncerto Maria mokyklos auditorijoje bilietai platinami ir Lemonte, Pasaulio Lietuvių Centre. Bilietai kainuoja 25, 20 ir 15 dol.

Kitas JAV LB 50-mečio minėjimo rengimo komiteto posėdis įvyks rugsėjo 5 d., trečiadienį, 6.30 v.v. įprastoje vietoje – Tėvų marijonų vienuolyno patalpose.

JAV LB 50-mečio minėjimo rengimo komiteto inf.

Iš JAV LB istorijos. Kalifornijos bendruomenininkai su susitikimu su JAV LB Krašto valdybos vykdomuoju vicepirmininku Jonu Urbonu. Pasitarime buvo aptartas pasirėmimas JAV LB Tarybos sesijai Los Angeles ir kiti LB reikalai. 1986.06.29. Nuotr. iš „Draugo“ archyvo